

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

№ 37 (4537) СУБОТА, 28 ЛЮТОГО 2009 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

У четвер у парламенті буде день місцевих громад

Учора на консультативно-дорадчій нараді, очолюваній Головою Верховної Ради Володимиром Литвином, народні депутати, представники обласних рад та громадських організацій обговорювали проблеми місцевого самоврядування.

Голова парламентського Комітету з питань державного будівництва та місцевого самоврядування Олександр Омельченко повідомив, що проект закону про асоціацію учасників місцевого самоврядування потрапив у комітет в «сирому вигляді» і потребує ретельної роботи, тому не може розглядатися наступного тижня. Парламентарій також поінформував, що цьогоріч спробують «реанімувати» законопроект, яким пропонується ліквідувати районні та обласні адміністрації, ввівши в дію рай- і облвиконкоми. Документ, за словами Олександра Омельченка, не був перереєстрований на сесії шостого скликання, однак без нього про самоврядування в нашій країні можна хіба що говорити.

СТОР. 2

Припинити з'ясування стосунків і дати консолідовану відповідь на кризу

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (прес-служба Президента України).

Учора в секретаріаті Президента відбулася нарада, присвячена координації дій усіх органів державної влади та політичних сил у кризових умовах розвитку економіки. Окрім Президента Віктора Ющенка, її учасниками були Голова Верховної Ради Володимир Литвин, Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко, голова Нацбанку Володимир Стельмах та представник фракції Партії регіонів Микола Азаров, **повідомляє прес-служба глави держави**.

СТОР. 2

На Миколаївщині почалися весняно-польові роботи

Перші 100 га ячменю посіяли хлібороби Жовтневого району Миколаївської області. Нинішній рік, за прогнозами фахівців, повинен стати для місцевих сільгоспвиробників не менш успішним, ніж минулий, коли зібрали 2,6 мільйона тонн зернових. Озимими посівами зайнято 640 тисяч гектарів, навесні планують засіяти яровими 700 тисяч гектарів, у тому числі 324 тисячі гектарів — зерновими. Підготовлено до весняної сівби 54 тисячі тонн високоякісного насіння, створено запас паливно-мастильних матеріалів, **повідомляє наш власкор В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

ФОТОФАКТ

Меморіальну дошку українській поетесі та літературному критику Олені Телізі відкрито в столиці на вулиці Льва Толстого.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ПОДІЇ

За газ розрахуються до 7 березня

НАК «Нафтогаз України» готова вчасно розрахуватися із «Газпромом» за постачання газу в лютому 2009 року, заявив прес-секретар НАК Валентин Землянський.

«Затримок у виплатах у нас немає, ми за договором повинні розрахуватися до 7 березня», — сказав В. Землянський, коментуючи неофіційні дані про наміри «Газпрому» знову скоротити постачання, якщо українська сторона затягне з оплатою за лютий. І додав, що компанія має підтвердження банку про наявність необхідної суми в доларах.

Однак усередині України, як і раніше, залишаються проблеми з розрахунками споживачів. Незважаючи на це, запевнив Землянський, компанія постарається «все виплатити, щоб не потрапляти під штрафні санкції і не загострювати відносини між Росією та Україною».

Керівників підприємств за борги «повісили» в Інтернеті

На офіційному сайті Севастопольської міськдержадміністрації вмістили інформацію про підприємства, які заборгували своїм працівникам зарплату із зазначенням прізвища першого керівника і строку перебування на цій посаді. За повідомленням начальника управління праці та соціального захисту населення СМДА В. Гриняка, заборгованість на початок лютого впритул підійшла до п'яти мільйонів гривень. Практично половину «внеску» в загальноміську суму дав у недавньому минулому флагман севастопольської промисловості — ВАТ «Севморзавод», колись найчисленніше за кількістю працюючих підприємство. До «трійки призерів» також увійшли держпідприємство «Конструкторське бюро радіозв'язку» і закрите акціонерне товариство «Морбуд» — із 731 та 656 тисячами гривень боргу, відповідно. Показово, що і «Севморзавод», і «Морбуд» на початок року заборгованості перед своїм працівниками не мали, **повідомляє наш власкор Микола МАГДИЧ**.

Івано-франківцям дали гарячу воду... за графіком

Івано-Франківськ відновив гаряче водопостачання. Як повідомили в МКП «Івано-Франківськтеплокомуненерго», гаряча вода подається мешканцям міста щодня за графіком: з 6.00 до 10.00 і з 18.00 до 23.00. Це стало можливим після одержання для МКП лімітів газу на третю декаду лютого, **передає УНІАН**. Нагадаємо, що більше 10 днів в обласному центрі через відсутність лімітів газу не подавалася гаряча вода.

Жительку Дніпродзержинська піймали на торгівлі людьми

50-річна жінка переправляла осіб з фізичними вадами до Росії і Польщі, де їх примушували займатися жебрацтвом. У лютому, зокрема, зловмисниця завербувала непрацюючого 27-річного мешканця Дніпропетровська, інваліда 1-ї групи, і організувала його незаконне переміщення залізничним транспортом для продажу та подальшого примусового заняття жебрацтвом у Москві. Її затримали під час проходження контролю на прикордонному пункті пропуску «Козацька Лопань», повідомили у відділі зв'язків з громадськістю ГУ МВС України в Дніпропетровській області, **передає наш власкор Тетяна КОЛЯДИНСЬКА**.

КОРОТКО

❒ З космодрому Байконур здійснено другий успішний запуск за програмою «Наземний старт» ракетиносія «Зеніт-3SLБ», спроектованої на КБ «Південне» (Дніпропетровськ), ***повідомляє наш власкор Тетяна Колядинська.***

❒ Понад 76 відсотків учасників незалежного оцінювання якості освіти виявили намір складати тести державною мовою ***(Укрінформ).***

Припинити з'ясування стосунків і дати консолідовану відповідь на кризу

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Відкриваючи засідання, Президент закликав припинити будь-яке з'ясування стосунків та виробити спільні підходи для поновлення діалогу з МВФ. У цьому контексті він закликав припинити президентські виборчі кампанії, які дехто вже розпочав, до 1 липня 2009 року. «До 1 липня прошу зупинити виборчу кампанію президентську 2010 року. До 1 липня ми не повинні через політичну нестабільність збурювати ситуацію в системі національного бюджету, економіки, інвестицій. Не треба поспішати. Я переконаний, кому належить перемога — вона до нього прийде», — сказав Президент. Відтак він запропонував проводити зустрічі такого формату на постійній основі щопонеділка, а рішення ухвалювати консенсусом. «Якщо якась сторона матиме окрему позицію з того чи іншого питання, я даю гарантію, що рішення не буде прийнято», — запевнив В. Ющенко.

Повернувшись до теми відносин з міжнародними фінансовими організаціями, Президент закликав до негайного поновлення співпраці з МВФ. «Поновлення співпраці у найближчі тижні або дні є найчутливішим тестом доцільності сьогоднішньої нашої зустрічі. Час працює проти нас. Наше головне сьогоднішнє завдання — виробити такий план, щоб діалог з МВФ у лічені дні був відновлений», — сказав Президент, додавши, що це стало б першим серйозним кроком з подолання кризи. Глава держави зазначив, що успішна співпраця з МВФ є сигналом для інших країн та інвесторів. «Не так важливі фінанси, як важливий сигнал для бізнесу — внутрішнього та інтернаціонального, що в Україні є програма, яка дає відповіді на вихід із кризової ситуації. Україні потрібні сильні сигнали провідних фінансових інституцій, що українська влада знає відповідь на кризу», — сказав він. У цьому контексті Президент закликав Голову Верховної Ради, Прем'єр-міністра, Голову Нацбанку та опозицію до спільної та скоординованої праці над антикризовими економічними заходами. «Між нами є суттєві політичні, ідеологічні, професійні розбіжності, ми по-різному оцінюємо і природу, і масштаб кризових процесів, але вихід із кризи сьогодні лежить у системі влади. Це єдиний спосіб дати повноцінну відповідь, з яким антикризовим пакетом, з яким антикризовим сценарієм країна впорається з кризою», — сказав В. Ющенко.

На думку Президента, першочерговими завданнями для всіх мають стати утримання ситуації під контролем, убезпечення економіки від глибокої кризи та збереження для людей високих соціальних стандартів. Виходячи з цього, глава держави запропонував виходити із таких базових принципів: збереження соціального захисту в 2009 році; ефективний антикризовий пакет, до якого увійшли б податкова реформа, підтримка національного виробника, політика енергозбереження; збалансований державний бюджет та скорочення державних видатків щоб, зокрема, наповнити стабілізаційний фонд. Окрім того, В. Ющенко закликав припинити спроби тиску на банківську систему та Нацбанк, які спостерігаються протягом останніх трьох-чотирьох місяців. «Банківська система в будь-якій країні є основою для розвитку національної економіки. Те гвалтування, яке допущено в останні місяці в банківській системі, ці постійні намагання кадрових змін та ручного управління завдали країні непоправної шкоди. Такого негативного внеску нам не могла дати навіть міжнародна фінансова криза», — зазначив Президент та додав, що значною мірою через публічні коментарі високопосадовців відбувся масовий відплив внесків із банків. Водночас він висловив переконання, що економічних підстав для таких процесів у банківській сфері та рівня валютного курсу немає.

Підбиваючи підсумки наради, В. Ющенко повідомив, що її учасники досягли домовленості про реалізацію «трьох кроків, які здійснюватимуть разом». **Перший крок** — це підписання спільної декларації, в якій йтиметься про економічний стан України та готовність сторін, що брали участь у нараді, спільно боротися із наслідками кризи. **Другий крок** — вироблення спільної позиції стосовно співпраці з МВФ. В. Ющенко підкреслив, що це конкретне висвітлення тих антикризових кроків, які треба зробити, у тім числі й через Верховну Раду. **Третій крок** передбачає створення робочої групи для вироблення спільного антикризового пакета.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

У четвер у парламенті буде день місцевих громад

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Учасники наради також заслухали звіти про те, як готуються до розгляду зміни в Бюджетний кодекс та закону про держбюджет на поточний рік. Вони обговорили, як краще вдосконалити закон про місцеві податки та збори. Особлива дискусія розгорнулася навколо обговорення питання про терміни повноваження органів місцевого самоврядування та їх посадових осіб. Так, зі слів заступника керівника апарату Верховної Ради Михайла Теплюка, якщо парламент вчасно не внесе належні зміни до Конституції, то чергове народне волевиявлення стосовно керівників місцевих рад усіх рівнів відбудеться 2010 року. Не менш активно учасники наради дискутували про внесення змін до деяких законів щодо соціального захисту членів особистих селянських господарств та до закону про нотаріат стосовно повноважень посадових осіб органів місцевого самоврядування.

На нараді була також і Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко. В умовах кризи допомога місцевій владі необхідна, тож глава уряду звернулася до парламентаріїв з проханням якомога швидше розглянути всі питання, які можуть посприяти місцевій владі. Вислухавши пропозиції голів профільних комітетів, Володимир Литвин повідомив, що вже в понеділок на погоджувальній раді запропонують внести до порядку денного зміни до статті 57 закону про держбюджет, деяких законів щодо соціального захисту членів особистих селянських господарств та закон про нотаріат. Решту обговорюваних учора документів і низку інших, які розширюють податкову базу для місцевих бюджетів, винесуть на сесійне засідання 19 березня. Зважаючи на соціально-економічний стан в країні та необхідність оперативного реагування і вироблення координованих заходів для подолання в регіонах негативних наслідків кризи, учасники наради висловилися за створення спеціальної консультативної ради з питань місцевого самоврядування.

Леся ВИСОЧАНСЬКА.

На знімку: під час наради з питань розвитку місцевого самоврядування.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

«Асканія-Нова» чекає художників...

Під час учорашніх відвідин Херсонської області **заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко** зустрівся з викладачами та студентами Херсонського державного університету і Херсонського національного технічного університету. Під час зустрічі зі студентами М. Томенко пообіцяв, що криза не вплине на реалізацію усіх просвітницьких, культурологічних, туристичних проектів Благодійного фонду «Справедлива країна», а самих студентів закликав виявити патріотизм в цей нелегкий для країни період.

«У сьогоднішніх умовах подолати кризу може лише патріотичне суспільство, яке впевнене в своїх силах», — сказав він. Заступник глави парламенту також наголосив, що для Херсонщини надзвичайно важливо презентувати свої унікальні природні пам'ятки, зокрема, цілинний степ і єдину в Європі пустелю, не лише в Україні, а й у цілому світі.

М. Томенко нагадав, що «Асканія-Нова» представляє Україну в другому турі Всесвітнього конкурсу «7 нових чудес природи», і повідомив, що оргкомітет всеукраїнської акції «7 чудес України» задля активізації голосування розробив цілу програму популяризації «Асканії-Нової». Зокрема, протягом періоду голосування буде проведено широку рекламну кампанію, ролики із закликами підтримати українське диво лунатимуть не лише на радіо, а й на телебаченні, також з'явиться реклама в Інтернеті. Голова оргкомітету акції розповів, що 22 квітня цього року, на Всесвітній день землі, в «Асканії-Новій» зберуться журналісти й відомі художники, щоб своїми картинами популяризувати заповідник та підтримати його фінансово, **повідомляє прес-служба Миколи Томенка.**

Співчуття

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин направив телеграми-співчуття Голові сенату парламенту Австралії пану Джону Хоггу і Голові палати представників парламенту Австралії пану Гаррі Дженкінсу.

«Народні депутати України глибоко співчувають австралійському народові у зв'язку із загибеллю людей під час найстрашніших лісових пожеж за всю історію країни», — йдеться в телеграмах.

В. Литвин від імені Верховної Ради України попросив передати слова щирої підтримки рідним і близьким загиблих та побажав скорішого одужання постраждалим.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради України.

ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 9 Закону України «Про оренду державного та комунального майна» щодо книговидавничої справи

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Частину сьому статті 9 Закону України «Про оренду державного та комунального майна» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 15, ст. 99; 1998 р., № 18, ст. 88; 1999 р., № 29, ст. 239) доповнити абзацами четвертим—шостим такого змісту:

«Положення абзаців першого—третього частини сьомої цієї статті не застосовуються у разі подання заяви про оренду приміщень, що перебувають у державній та комунальній власності, вітчизняними видавництвами та підприємствами з розповсюдження книжкової продукції, що забезпечують підготовку, випуск та (чи) розповсюдження не менш як 50 відсотків книжкової продукції державною мовою.

Вітчизняні видавництва та підприємства з розповсюдження книжкової продукції, що забезпечують підготовку, випуск та (чи) розповсюдження не менш як 50 відсотків книжкової продукції державною мовою, мають переважне перед іншими фізичними та юридичними особами право на укладення договору оренди приміщень державної та комунальної власності, крім випадку, передбаченого у частині четвертій статті 8 цього Закону. Порядок визначення обсягу книжкової продукції державною мовою затверджується Кабінетом Міністрів України.

У договорах оренди приміщень, укладених відповідно до абзаців четвертого та п'ятого частини сьомої цієї статті, передбачається умова стосовно того, що недотримання вітчизняними видавництвами та підприємствами з розповсюдження книжкової продукції вимоги щодо підготовки, випуску та (чи) розповсюдження книжкової продукції державною мовою в обсязі не менш як 50 відсотків є підставою для розірвання договору оренди в установленому законодавством порядку».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 4 лютого 2009 року.
№ 911-VI.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про поглиблення взаємовідносин України та Республіки Куба у сфері реалізації програми допомоги українським дітям, які постраждали внаслідок Чорнобильської та інших екологічних катастроф

Враховуючи виняткову важливість подальшого розвитку двосторонніх українсько-кубинських відносин та особливий вклад Республіки Куба у реалізацію програми допомоги українським дітям, які постраждали внаслідок Чорнобильської та інших екологічних катастроф, Верховна Рада України **постановляє**:

I. Висловити вдячність Уряду Республіки Куба за вагомий внесок у реалізацію програми допомоги українським дітям, які постраждали внаслідок Чорнобильської та інших екологічних катастроф.

II. Рекомендувати Кабінету Міністрів України:

1. Надати гуманітарно-технічну допомогу Республіці Куба у розмірі п'ять мільйонів гривень за рахунок коштів резервного фонду Державного бюджету України.
2. Виділені кошти використати на закупівлю продукції українського виробництва та її відправлення як гуманітарно-технічного вантажу.
3. Щорічно під час складання проекту Державного бюджету України передбачати виділення коштів у розмірі п'ять мільйонів гривень на реалізацію плану заходів щодо поліпшення медичного обслуговування дітей, які постраждали внаслідок Чорнобильської та інших екологічних катастроф.
4. Кабінету Міністрів України у місячний термін прийняти відповідні акти, необхідні для реалізації цієї Постанови, та у вересні 2009 року поінформувати Верховну Раду України про хід її виконання.
5. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань бюджету.

Голова Верховної Ради України
В. ЛИТВИН

м. Київ, 19 лютого 2009 року.
№ 1028-VI.

«Наше головне сьогоднішнє завдання — виробити такий план, щоб діалог з МВФ у лічені дні був відновлений», — сказав Президент

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

За викрадення приватного майна — кримінальна відповідальність

Комітет з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності рекомендує Верховній Раді прийняти в другому читанні і в цілому проект закону про внесення змін до Кодексу про адміністративні правопорушення. Він стосується кваліфікації злочинів та правопорушень. Документом, зокрема, пропонується викласти в новій редакції статтю 51 кодексу, передбачивши адміністративну відповідальність лише за викрадення колективного та державного майна, а за викрадення майна приватної власності фізичних осіб — кримінальну відповідальність, незалежно від вартості викраденого майна.

Парламентарії висловились за посилення відповідальності, врахувавши ту обставину, що відмежування адміністративного карного дрібного викрадання від викрадення, відповідальність за яке настає згідно з частиною першою статті 185 (крадіжка) Кримінального кодексу, становить три податкові соціальні пільги, тобто 772 гривні 50 копійок. Крадіжка на таку суму, зазначалося на засіданні, не тягне кримінальної відповідальності у випадках її кваліфікованих та особливо кваліфікованих видів, тобто коли вона вчинена повторно, за попередньою змовою групою осіб, поєднана з проникненням в житло, інше приміщення чи сховище, а також вчинена організованою групою.

Народні депутати звертали увагу на те, що ця сума дорівнює, а в багатьох випадках значно перевищує зарплатню більшості верств населення, зокрема, педагогів, медпрацівників, працівників культурної сфери, розмір стипендії студентів та мінімальної пенсії за віком.

Така ситуація, вважають парламентарії, становить серйозну небезпеку майновим правам громадян, оскільки практично дозволяє правопорушникам, нехтуючи цими правами, з прямим умислом заподіювати їх власникам матеріальну шкоду, а також свідомо орієнтуватись на уникнення кримінальної відповідальності.

Парламентарії проти створення інституту посередників у справі міждержавного усиновлення

Комітет з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму рекомендує парламенту направити на доопрацювання законопроекти про приєднання до Конвенції про захист дітей та співробітництво з питань міждержавного усиновлення. На засіданні розглядалися два законопроекти: про приєднання України до Конвенції про захист дітей та співробітництво з питань міждержавного усиновлення та про внесення змін до деяких законодавчих актів у зв'язку з приєднанням.

Народні обранці зазначали, що приєднати країну до Конвенції передбачається з окремими заявами, за якими, зокрема, пропонується створення у кожній країні центрального органу (в Україні — це Міністерство у справах сім'ї, молоді та спорту) для виконання покладених обов'язків.

Народні депутати також наголошували, що згідно з Гаазькою конвенцією, «міждержавне усиновлення передбачає знаходження постійної сім'ї дитині, для якої не можуть знайти прийомних батьків на батьківщині». Відповідно до Конвенції, зауважували члени комітету, закріплюється принцип «субсидіарності» міжнародного усиновлення, який вже фактично діє і полягає в тому, що іноземці можуть усиновити українську дитину лише після того, як були вичерпані всі можливості її усиновлення українськими громадянами.

Зверталася увага на те, що Конвенцією забороняється торгівля, експлуатація дитини через запровадження жорсткого контролю за процесом усиновлення від початку (оцінка родини) і до кінця (нагляду за умовами проживання дитини) з боку спеціально створених для цього організацій, які насамперед отримують акредитацію від центрального органу з усиновлення.

Водночас парламентаріїв непокоїть норма щодо створення іноземних акредитованих організацій, які за Гаазькою конвенцією є посередниками, що діють насамперед в інтересах усиновлюваних дітей. Тож більшість народних депутатів висловилися проти створення інституту посередників у справі міждержавного усиновлення, запропонувавши підписати двосторонні угоди між Україною та країною, громадяни якої зацікавлені в усиновленні українських дітей.

З огляду на все це комітет ухвалив рішення рекомендувати парламенту розглянути зазначені законопроекти в першому читанні та направити їх на доопрацювання.

За матеріалами Інформаційного управління апарату Верховної Ради.

Директор Інституту політичної освіти (ІПО) Андрій Странніков, народний депутат України Микола Трайдук та експерт ІПО, депутат Закарпатської облради Олександр Солонтай під час конференції на тему «Публічна дипломатія та лобіювання громадських інтересів на місцевому рівні», організованої Комітетом Верховної Ради України з питань державного будівництва й місцевого самоврядування за підтримки вищезгаданого інституту.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Прагматик і романтик в одній особі

САМОВРЯДУВАННЯ

Анатолію Кулику двічі довелося піднімати Байківці, що неподалік Тернополя. Перший раз — у вісімдесяті, коли в 27 років його обрали головою колгоспу, вдруге — тепер, коли став тут сільським головою. Про прагнення сільського керманича перетворити Байківці в українську Швейцарію я почула від інших. Подумалося: не переводяться романтики навіть під час економічної кризи. Перш ніж домовлятися про зустріч, вирішила поцікавитися в голови Тернопільської районної ради Василя Дідуха. «Кулик протягом року збільшив бюджет сільської ради більш як в десять разів, — розповів він, — навів порядок із землею, має велику підтримку в громади...».

Другий прихід

Бажання бути сільським головою Байківців визріло в Анатолія Романовича в Ізраїлі. Як він там опинився? Після одинадцяти років доволі успішного головування повіяли інші вітри, до влади рвалися люди далекі від господарки, але з великими амбіціями. Кулик сам написав заяву на звільнення. Згодом створив обласну державну конюшню, яка переросла в регіональний науково-технічний центр з розвитку конярства. Але перспективна справа залишилась без підтримки, і коли друзі покликали його до Ізраїлю, погодився — жити якось треба було. «Там, — розповідає Анатолій Романович, — Кулик-заробітчанин наступив на горло Кулику-голові колгоспу і Кулику-директору підприємства. Траплялося, не мав де переночувати, а в кишені всього кілька доларів. Вистояв — свою ізраїльську «кар'єру» закінчив на посаді інженера-електрика. Коли навідувався до Байковець, душа боліла, дивлячись, на які руїни перетворилося те, що він так натхненно будував. Водночас був приклад Ізраїлю: держави, збудованої на пісках і камені, але комфортної для життя, де люди почуваються соціально захищеними.

Коли навідувався до Байковець, душа боліла, дивлячись, на які руїни перетворилося те, що він так натхненно будував. Водночас був приклад Ізраїлю: держави, збудованої на пісках і камені, але комфортної для життя, де люди почуваються соціально захищеними.

Напередодні виборів Анатолій Кулик повернувся додому з твердим наміром змінити життя односельців на краще. Звернувся до місцевого священика, аби той дозволив поспілкуватися після відправи з парафіянами. Аргументував так: «Хочу працювати на благо громади, а там вже як вона вирішить». А людям сказав: «Обіцяти багато не буду, але якщо хочете змін, голосуйте за мене». На виборах отримав 70 відсотків голосів. Лад почав наводити із землі.

Генплан на 30 років

— Місяць тому освячено приміщення новозбудованого заводу «СЕ Борднетце-Україна», — похвалився сільський голова.

Що вартувало «притягнути» у Байківці світового виробника кабельно-провідникової продукції для автомобілів концерну «Фольксваген», знає тільки він. Рік минув у напружених переговорах. Від попереднього орендокористувача сільський бюджет за договором мав 108 гривень орендної плати в місяць (на трьох з половиною гектарах була лише автостоянка). Підприємець, звісно, не хотів поступатися завойованим плацдармом. Не бажали чекати й іноземні інвестори. Нині на території села зареєстровано підприємство, на якому працює півтори тисячі працівників. З пуском заводу кількість робочих місць зросте, а бюджет щомісяця поповнюватиметься на 70—100 тисяч гривень. Порівняйте із 108 гривнями! Орендокористувачеві, який поступився корпоративними правами на землю, також пішли назустріч: знайшли 50 сотих під стоянку. Незабаром на байковецьких землях зведе новий корпус відома меблева фабрика «Нова». Є наміри залучити й інших інвесторів.

Усе це закладено до генерального плану розвитку села. Два роки на замовлення сільської влади фахівці працювали над цим документом, розрахованим на 30 років. У червні минулого року сесія обласної ради на підставі землевпорядної документації змінила межі населеного пункту Байківці, збільшивши його територію на 845 гектарів (всього вона становить 1180 га). Сюди увійшли землі приватної власності й землі запасу. У генплані чітко визначено межі промислової зони.

До слова, обласний центр і досі не має свого генплану. Багатьом головам це вигідно: будуй що хочеш і де хочеш, ніхто за це не спитає. Кулик добровільно втиснув себе у лещата закону, добре розуміючи, що генплан — це передусім розвиток села, його інфраструктури, раціональна забудова, бережливе ставлення до землі.

Трохи швейцарського лоску

Байківці — село доглянуте. Це видно навіть у похмуру зимову пору, а влітку воно й справді набуває швейцарського лоску. Дороги не гірші від міських — лише цьогоріч збудовано шість кілометрів. Нині завершують освітлення вулиць, ремонт будинку культури: встановлено металопластикові вікна, автономне опалення. Відновлений дитсадок — найкращий у районі, на часі — подумати про його розширення. У перспективі — будівництво нової школи з басейном, лазні тощо.

Багато голів приміських сіл нарікають, що людей важко організувати на спільну справу: живуть у селі, працюють у місті. А в Кулика виходить. Коли взялися розчищати річку Гнізну, на толоку виходило до ста і більше чоловік. Серед них і голова із зятем. Спільна робота, вважає Анатолій Романович, зближує громаду. Хоча зізнається: й у Байківцях є свої п'янички, крадії, професійні скаржники. Щоправда, й до них знаходиться підхід. П'янички, які надобширили, приміром, відпрацьовують на громадських роботах.

Коли взялися розчищати річку Гнізну, на толоку виходило до ста і більше чоловік. Серед них і голова із зятем. Спільна робота, вважає Анатолій Романович, зближує громаду.

З Господньою поміччю

Без співпраці з місцевим священиком Анатолій Кулик не уявляє свого головування. Отець Віталій має незаперечний авторитет у селі, бере активну участь у житті громади, випускає газету «Світло Христа», у якій висвітлює не лише духовне, а й світське життя Байковець. Зумів організувати молодь у спільноту (вона вважається однією з кращих у Тернопільсько-Зборівській єпархії УГКЦ), ставить вистави і навіть знімає історико-художній фільм про життя села.

— Беручись за якусь проблему, — каже Анатолій Романович, — я не завжди знаю механізми її розв'язання, вони приходять зненацька. Нічим іншим, як Господньою поміччю пояснити це не можу. Тому не шукаю причин для відмови. Люди скучили за добром. Коли вдається зробити щось корисне для громади і бачиш на обличчях посмішки, такий приплив енергії відчуваю...

У Анатолія Кулика підростає троє онуків. Разом із дружиною Людмилою, котра очолює у селі соціальний центр, двома дітьми, тестем, великим шанувальником «Голосу України», вони — його надійний тил. Коли запитала сільського голову про його хобі, відповів: «Любити людей».

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Фото автора.

На Миколаївщині родина священика, Героя України Михайла Жара, стала опікуном ВІЛ–інфікованих дітей *(Укрінформ)*

За першу половину лютого податківці Буковини поповнили державну скарбницю на 250 тисяч гривень за рахунок магазинів і залів гральних автоматів, *повідомляє наш власкор Сергій СУЛИМА*

Про відключення «Луганськводи» керівники області довідалися із засобів масової інформації

Ранок 26 лютого почався для луганчан з неприємного очікування: відключать воду, як обіцяли напередодні, чи тільки налякали? Телефонували одне одному й попереджали: наповнюйте про всяк випадок все що можна.

Напередодні керівник ТОВ «Луганське енергетичне об'єднання» на прес-конференції заявив про надзвичайні заходи — відключення ТОВ «Луганськвода» від електропостачання. На 1 лютого нинішнього року заборгованість водників, накопичена із серпня минулого року, становить 40 мільйонів гривень. А всього, за словами керівника «ЛЕО» Віталія Цадо, «Луганськвода» заборгувала енергетикам понад 243 мільйони гривень. А «ЛЕО» не може зірвати платежі за куплену електроенергію в державному підприємстві «Енергоринок».

Енергетики дотримали свого слова. З 10-ї години четверга було припинено електропостачання насосних установок, які подають воду в південні, східні й частково центральні райони Луганська. Обмеження в поставках електроенергії торкнулися також підрозділів ТОВ «Луганськвода» у Стаханові, Алчевську, Слов'яносербську, Сватовому, Щасті.

За словами заступника голови ОДА Геннадія Головненка, про намір енергетиків «покарати» «Луганськводу», а разом з нею й сотні тисяч жителів області, керівники регіону довідалися із засобів масової інформації. До цього з «ЛЕО» велися переговори, і нібито спільна мова була знайдена. Свавілля енергопостачального підприємства влада визнала незаконним і звернулася до прокуратури. Як зазначив Головненко, дії «ЛЕО» можуть призвести до проблем не тільки з водою, а й з теплом.

Так луганчанам відключали воду.

Борги перед «ЛЕО» керівник ТОВ «Луганськвода» Віктор Маслак пояснює низькими проплатами споживачів і неотриманням субсидій і пільг, обіцяних урядом. Про негайний розрахунок з енергетиками поки що не йдеться. Проблему неплатежів обговорюють з інвесторами, шукають інші ринки, можливості пільгового кредитування тощо. А поки що тривають взаємні обвинувачення партнерів, інвесторами яких, до слова, є росіяни.

Пізно ввечері того самого дня «ЛЕО» ввімкнуло рубильник, щоб 3 березня вимкнути його знову, якщо «Луганськвода» не оплатить поточні борги. Це питання влада області взяла під свій контроль.

Алла АНТІПОВА.

Фото Вадима ЛІСНОГО (Укрінформ).

ДОВІДКА «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

ТОВ «Луганське енергетичне об'єднання» є ліцензіатом на постачання і передачу електроенергії за регульованим тарифом (НКРЕ України). Це одне з перших енергопостачальних підприємств з приватним капіталом. Луганська енергокомпанія почала свою діяльність з передачі й постачання електроенергії в Луганській області в 2002 році. За обсягами енергії, яка постачається, входить до п'ятірки найбільших обленерго України.

Беркутівці твердять: відповідальність намагаються перекласти на рядових учасників спецоперації

Учасників невдалої спецоперації у кримському селищі Мирне відсторонили від роботи, вони вже кілька днів проводять на допитах. Нагадаємо, йдеться про події в ніч із суботи на неділю, коли співробітники Сімферопольського райвідділу міліції та спецпідрозділу «Беркут» штурмували дім жителя селища Мустафи Хаїрова. Там начебто намагалися знайти чоловіка, який 15 лютого викрав і утримував у заручниках дочку своєї співмешканки. Під час операції світлошумовою гранатою відірвало кисть руки господарю будинку. Злочинця ж не знайшли, бо міліція помилилася адресою.

На шостий день після помилки співробітники «Беркуту» розповіли свою версію події. За їхніми словами, відповідальність за наслідки резонансного випадку намагаються перекласти на рядових учасників спецоперації. Вони твердять: дозвіл на виїзд групи захоплення давав заступник начальника Кримського главку МВС Микола Федорян, а на місці керував заступник начальника Сімферопольського райвідділу міліції. Бійці «Беркуту» переконують, що діяли згідно з інструкцією, адже за законом, знаючи про те, що в будинку — озброєний злочинець і заручниця, мають право застосовувати спецзасоби. Та, з'ясувалося, штурмували не тих. У результаті — господар будинку досі у травматології, його син — у нейрохірургії.

Тим часом Кримський главк міліції не коментує ані хід розслідування помилкової спецоперації, ані розшук викрадача й заручниці. Відомо, що мати і брат викраденої перебувають під охороною. А в районній прокуратурі повідомили: порушено кримінальну справу за фактом незаконних дій співробітників міліції під час проведення спецоперації. На півострів прибула з Києва робоча група у складі співробітників МВС і Генпрокуратури України.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Дістанеться на горіхи всім

Учора у столиці активісти громадської ініціативи «Геть усіх!» презентували розроблений спеціально для нинішнього уряду транспортний засіб — мітлу.

Зі своїм подарунком близько 30 учасників акції пішли до будівлі Кабінету Міністрів. До них вийшов представник від Кабміну, який порадив викласти свої вимоги та претензії у письмовій формі. Робити це протестувальники відмовилися і, простоявши не більш як 10 хвилин біля будівлі уряду, розійшлися.

Незадоволений акцією залишився Віктор Красюк. Чоловік стверджує: на майдані Незалежності опинився випадково. І в той час, як організатори дійства скандували: «Геть усіх!», він, стоячи одразу за ними, викрикнув: «Юля — так!». У ту ж мить до сміливця підійшов молодик, який, за словами пана Красюка, пояснив, що, мовляв, не час і не місце для свободи слова.

— Я обурений! Чому вони так нахабно поводяться. Треба було тут ще й вулик поставити, барліг змайструвати. А так єдиний, хто хоч щось намагається зробити — прем'єрка. То їй ще й дістається! — каже Віктор Михайлович.

Але організатори акції заспокоюють: дістанеться на горіхи всім. Уже не за горами вручення таких «подарунків» Президенту, працівникам секретаріату та депутатам Верховної Ради України.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Чотирилапі подають сигнал SOS

До травня мешканці притулку для тварин мають переїхати в інше приміщення

Дев'ять років тому Олександра Мезінова у селі Ясногородка Вишгородського Київщини відкрила притулок для бездомних тварин «Сіріус». «Важко було завжди, але із кризою майже всі спонсори відмовились від нас «до кращих часів», а нещодавно нас ще й попросили звільнити наймане приміщення. Тож маємо час до травня», — розказала директор «Сіріуса» «Голосу України».

Сьогодні під опікою Олександри та ще п'ятьох найманих працівників — більше 700 собак та 100 котів, а за час існування притулку знайшли хазяїв більш як п'яти тисячам чотирилапих.

У кожної тварини — своя історія. Більшість потрапляє до притулку через несвідомість людей: завели домашнього улюбленця, награлися вдосталь і... набридло. Привозять сюди й покинутих цуценят та кошенят, і збитих на дорозі тварин. За тиждень можуть привезти з десяток безпритульних, а віддати у добрі руки вдається одного-двох. Найшвидше, каже Олександра, розбирають породистих. Нині у притулку «затрималось» лише двоє таких песиків: один через хворобу, другий — через поганий характер.

На те, щоб прогодувати чотирилапу братію щомісяця йде трохи більше 20 тисяч гривень, плюс — плата за медикаменти та зарплата працівників.

Дізнавшись про проблеми притулку в Інтернеті, киянин Артур з друзями вирішили допомогти: привезли 1000 гривень, мішок моркви, вісім кілограмів круп, два пакети з одягом, медикаменти для співробітників та тварин, гас та інші дрібниці.

— Лише там зрозумів, що таке 700 великих тварин в одному місці, і що навіть великі собаки, які здаються дуже злими, потребують людського тепла та уваги. Вони більше людей бояться, аніж ми їх, — розказав Артур.

«Це парадокс, — каже Олександра Мезінова, — але коли не було кризи, мало людей приїжджали і допомагали. Зараз поменшало спонсорських коштів, та от волонтерів, навпаки, щодня дедалі більше. Я вже не всіх знаю в обличчя». Волонтери не лише привозять гроші чи продукти, а й допомагають прибирати у притулку, годувати та вигулювати тварин тощо.

Чотирилапі мешканці «Сіріуса» мають куди переїхати. Річ у тім, що 2006 року у селі Федорівка, що на Київщині, на гроші спонсорів купили приміщення напівзруйнованої ферми. Частину будівельних робіт, де розміститься «котячий дім», склад, кухня і кімната черговіх, уже осилили. Та щоб перевезти тварин на нове місце, потрібно провести комунікації, добудувати «собаче крило», обгородити територію, отримати купу дозвільних документів. На все, каже котяча й собача мама Олександра, за приблизними розрахунками, необхідна поки що непідйомна для притулку сума — 280 тисяч доларів. Адже, приміром, тонна цементу коштує близько тисячі гривень, а знадобиться його 83 тонни.

І хоча до травня лишилося небагато часу, у притулку не опускають руки. Тут будуть вдячні за будь-яку допомогу: організувати групу для роботи з тваринами, зібрати теплі речі, інструменти, будматеріали, їжу, гроші, поставити ящик для благодійних пожертвувань у себе на роботі — все згодиться, аби не позбавити чотирилапих дому, який вони тільки-но віднайшли.

Анна БОЙКО.

Київ.

Фото Артура ОРУДЖАЛІЄВА.

На знімку: **мешканці притулку для тварин «Сіріус».**

Чернівецькі школярі повісили собаку

На території однієї із шкіл невідомі поки що учні повісили на дереві бездомного собаку. На щастя, це побачили перехожі, які й витягнули тварину із зашморгу. Хоча песик не подавав ознак життя, рятівники доставили його до ветклініки. Там ветеринари зробили тварині стимуляцію роботи серця і дихання, що повернуло чотириногого до життя. Врятованого песика пенсіонер забрав собі, а правоохоронці розшукують школярів-шкуродерів.

Вл. інф.

Коли приносили гроші — пригощали кавою, як треба повертати — на поріг не пускають

Тернопільщина тримає пальму першості за кількістю заробітчан, тож і коштів від них надходить чимало. Торік, приміром, лише через банківські установи надійшло майже 250 мільйонів доларів. «Золоту жилу» запримітили банки — їх в області 361.

На депозитах тернопільці тримають 3 млрд. 389 млн. грн., але нині отримати гроші часто проблематично. Принаймні голова ОДА Юрій Чижмар, спілкуючись з банкірами, сказав, що до нього щодня звертаються вкладники банків із скаргами на те, що їм важко повернути свої гроші, якщо термін депозиту закінчився. «Коли приносили гроші — пригощали кавою, а коли треба повертати, часто й на поріг не пускають».

В управлінні Нацбанку в області запевнили, що проблем із поверненням депозитів, термін яких закінчився, не повинно бути. Теоретично це так, але насправді люди інколи змушені по кілька разів навідуватись не лише для того, щоб отримати гроші з депозиту, а й по зарплату чи стипендію. Юрій Чижмар запропонував банкірам повернутися обличчям до вкладників, повідомляти їх про термін закінчення депозитів і коли їх можна отримати заздалегідь.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Вилучено понад тонну героїну

Цього тижня в Києві відбулася остання Конференція спільної Програми ЄС та ПРООН із запобігання зловживанню та боротьби з незаконним обігом наркотиків в Білорусі, Україні та Молдові (БУМАД). А отже, програму, яка розпочалася ще 2003 року, завершено.

Бюджет наданої технічної допомоги — 11 млн. доларів (частка України — 4 млн. доларів). Найпромовистіше результати програми підсумував перший заступник начальника Департаменту боротьби з незаконним обігом наркотиків МВС України Олег Шутяк: «За цей час на території України було вилучено більш як тонну героїну афганського походження, який, до речі, призначався для Західної Європи». Такого «вилову» наші правоохоронці не мали за весь період існування незалежної України і перебування її у складі Радянського Союзу. За словами Олега Шутяка, в останні роки міжнародні наркоугруповання розглядають нашу державу не тільки як транзитну територію, а й як ринок збуту. Зокрема, значно зросли надходження амфітамінів з країн Західної Європи. До того ж до поставок кокаїну у міжнародні води нині залучаються українські моряки. А в умовах фінансової кризи і соціального напруження всі згадані проблеми тільки загостряться.

Водночас можна казати, що завдяки БУМАД можливості боротьби з незаконним обігом наркотиків в Україні істотно поліпшилися: створено моніторингові центри, обладнано спеціальні криміналістичні лабораторії. Як зауважив під час прес-конференції координатор системи Програми розвитку ООН в Україні Френсіс о'Доннел, 6,7 млн. доларів було витрачено на тренінги, обмін делегаціями і новітнє устаткування. В морських портах Одеси та Іллічівська створено митні групи з аналізу ризиків. «Завершення БУМАД — це не кінець шляху. Це поштовх для співпраці».

Щодо найближчих перспектив, то нині розробляється робоча угода з Європолом, що дасть змогу правоохоронним органам України координувати свої зусилля з запобіганні зловживання та незаконного обігу наркотиків. До того ж плановано створити систему обміну інформацією в Чорноморському регіоні.

ФОТОФАКТ

У Мукачівський прикордонний загін прибули керівники органів охорони державного кордону Західного регіонального управління Держприкордонслужби України на показові заняття.

На знімку: **охорона кордону на квадрацикли.**

Фото Сергія ГУДАКА (Укрінформ).

Митницю ліквідували й знову створили

Нещодавно газета «Голос України» розповідала про конфлікт, який виник на Вадул-Сіретській митниці. Тоді, щоби зняти з посади її начальника Миколу Салагора, ліквідували всю митницю. А коли керівництво Держмитслужби змінилося, прийшли до тями, що реорганізація була недоцільною, а Салагор наразі ні в чому не винен.

Отож новий голова Держмитслужби Анатолій Макаренко своїми наказами ліквідував Чернівецьку і Кельменецьку митниці та створив Чернівецьку регіональну митницю, яка має почати працювати з 1 травня цього року.

У зону діяльності Чернівецької регіональної митниці тепер входитимуть усі райони області, її митні пости працюватимуть у Чернівцях, а також Кельменцях та Вадул-Сіреті, де до цього були окремі митниці.

Нагадаємо, генерал, депутат Чернівецької обласної ради Микола Салагор у центральних та місцевих ЗМІ звинуватив Валерія Хорошковського у намаганнях «приватизувати» митницю, заявив про тиск, який чиниться на нього та його родину, і оскаржив наказ про ліквідацію Вадул-Сіретської митниці у суді. Водночас Микола Салагор і група митників звернулися до Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко з вимогою розслідувати корупційні дії деяких керівників Держмитслужби.

Сергій СУЛИМА.

Чернівецька область.

СВІТ КОРОТКО

ЄВРОСОЮЗ

Боротьба за місце на саміті

У неділю в Брюсселі відбудеться саміт країн—членів Євросоюзу. Делегації запрошено в скороченому складі: організатори уточнили, що хотіли б бачити по представнику від кожної країни-учасниці. Таке рішення викликало скандал у Варшаві: польський президент Лех Качинський обурений тим, що до Брюсселя за протоколом запросили не його, а прем'єра Дональда Туска. Та комізм ситуації полягає в тому, що принцип «від кожної країни по одному представнику в особі прем'єр-міністра» розробила Чехія, котра зараз головує в ЄС, з єдиною метою: не допустити участі в нараді свого президента, відомого євроскептика Вацлава Клауса. Клаус не згідний з основними тезами сьогоднішньої політики єдиної Європи, а ідею скликання саміту для вироблення антикризових заходів він назвав сміховинною.

БІЛОРУСЬ

Лукашенку хочуть урізати повноваження

Уповноважені з прав людини в ЄС пропонують Білорусі відмовитися від надмірної концентрації влади й перейти до реального поділу її гілок. Про це заявив омбудсмен Федерального уряду Німеччини Гюнтер Нооке, котрий перебуває в Мінську з візитом. Відповідаючи на запитання, чи будуть потрібні Білорусі для цього конституційні зміни, Нооке підкреслив, що «найважливіший момент — мати хорошу Конституцію, що захищає, охороняє права і свободи». Варто зазначити, що, за твердженням білоруської влади, у країні почалася «політична відлига»: влада нібито пішла назустріч вимогам опозиції, відпустила політичних в'язнів, не розганяє опозиційні акції, проводить вибори без порушень і хоче скасувати страту.

БАНГЛАДЕШ

Кількість загиблих під час бунту зростає

Загальна кількість загиблих унаслідок бунту, яким більш як півтори доби був охоплений штабний комплекс у центрі бангладеської столиці Дакки, може перевищувати 100 осіб. Влада стверджує, що в перестрілці, котра виникла під час захоплення заколотниками штабу, де проходила нарада командного складу, загинули 50 військовослужбовців. Однак дані з неофіційних джерел свідчать, що загальна кількість жертв перевищила сто осіб. Нагадаємо, ситуацію вдалося переломити у другій половині дня в четвер, коли до периметра штабного комплексу, взятого в кільце армійськими спецназівцями, стягли танки, а прем'єр країни Хасіна Вазед закликала бунтівників «скласти зброю й повернутися в казарми».

США—ІРАК

Джорджу Бушу затьмарюють пенсію

Спокій Джорджа Буша під загрозою. Юридичний комітет Сенату під головуванням демократа Патріка Ліхі 4 березня розгляне питання про початок розслідування зловживань адміністрації 43-го президента США в рамках «війни з тероризмом». За проведення розслідування виступають дві третини американців, правозахисні асоціації та парламентарі. Причини: нелегальні телефонні прослуховування, застосування катувань, звільнення дев'яти прокурорів у 2006 році, жорстоке поводження з ув'язненими у в'язниці «Абу-Грейб», знищення або фальсифікація документів для виправдання зловживань.

Тим часом, як очікується, нинішній глава Білого дому Барак Обама сьогодні оголосить про те, що більша частина американських військ покине Ірак уже до серпня 2010 року.

20 лютого. Черкаська область. Театралізоване дійство з нагоди відзначення 65-ї річниці Корсунь-Шевченківської битви.

23 лютого. Голова Верховної Ради України Володимир Литвин та Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко поклали квіти до могили Невідомого солдата у Парку Слави з нагоди Дня захисника Вітчизни.

21 лютого. Закарпатська область. На гірськолижному курорті «Буковель» відбувся спортивно-музичний фестиваль «Буковельські ігри 2009».

22 лютого. Дніпропетровськ. Величезна пожежа у центрі міста.

25 лютого. У Київському палаці дітей та юнацтва відкрито Дванадцяту міжнародну виставку навчальних закладів «Сучасна освіта в Україні — 2009».

26 лютого. Мітинг біля КМДА проти діяльності київського міського голови Леоніда Черновецького.

24 лютого. Крим. З усіх регіонів України на першу оздоровчу зміну до дитячого центру «Артек» прибули 1500 дітей.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Сергія КОВАЛЬЧУКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ та Укрінформу

Слово із Золотого Потоку

Ювілейні урочистості з нагоди 80-річчя від дня народження доктора філологічних наук, заслуженого професора Львівського національного університету імені Івана Франка, академіка Академії вищої освіти України Олександри Сербенської (на знімку), на її переконання, — не привід для славослів’я. Тому для пошанування в університеті відбудеться Всеукраїнська науково-практична конференція.

Олександра Сербенська родом із містечка Золотий Потік на Тернопільщині. Наш Учитель, автор понад 200 праць з проблем мовознавства, нестримно рухається «золотим потоком» Слова. Він привів її до усвідомлення «незбагненного таїнства мови як сутності людського «Я», як могутньої духовної сили народу».

— Олександро Антонівно, окрім наукових звань ви маєте «титул» лицаря-оборонця мовного простору України, її ефіру. Що є ефір у сучасному тлумаченні?

— Це слово закріплене у свідомості багатьох як назва повітряного простору, в якому поширюються радіохвилі. Мовленнєва практика витворила численні словосполуки: працювати в ефірі, ефірні передачі, ефірний час, сегменти ефіру та інші. Це слово стає елементом наукових трактатів, об’єктом для роздумів інтелектуалів. Ефір називають матір’ю всіх медіа, говорять про ефірний океан, ефірне царство і навіть ефір мозкових хвиль. Вважають, що ефір сповнений жадань. У європейській культурі це слово має дещо ширше семантичне поле. Насамперед треба виокремити його символічне значення, яке прийшло до нас із античного світу. Легенди і міфи древньої Греції трактують ефір як місце перебування богів. Це — першооснова світу. Французький дослідник Жан Пріер у книжці «Символи світу» підкреслює, що прагнення до ефіру може виникнути лише у тих, чий дух пронизується розумінням, що мета Всесвіту — добро і щастя. Визнання ефіру як символу близьке до сакрального, таке його розуміння спонукає до відповідальності за мовленнєві дії.

Французька дослідниця Аннік де Сузнель пише: «Тіло стає вухом, а людина — Словом... У животі матері дитина є лише великим вухом. Вона отримує повну інформацію зі світу архетипів, у якому плаває, а також чує звуки, що долинають до неї із материнського світу. Вона чує і записує, але цього ще не знає».

— Щиро хочеться вірити у міфи, та не все гаразд нині у ефірному царстві: богів там потіснили нові «господарі», які принесли з собою багато бруду і блуду. Мабуть, настав час усією громадою братися до «озонаторських» дій.

— Наповнення ефіру є питанням національної безпеки! Я іноді вимикаю звук телевізора і дивлюся на політиків. Хтось виставив ногу, щоб показати дорогі черевики, хтось — руку, щоб продемонструвати дорогоцінний годинник. А на обличчях — ненависть до самих себе, до нас усіх. В ефірі безконечно лунає слово «криза», нарікають, що нема світла в кінці тунелю. Чого ви нас лякаєте? Криза, окрім негативу, має позитив. Це — виклик часу, що спонукає шукати вихід. Мусимо думати і дбати про енергетику слова, його вплив на підсвідомість. Деякі рекламні ролики, маніпулюючи не очевидними на перший погляд зв’язками між словом та образом, створюють негативний портрет україномовних. Дивлюся телерекламу мінеральної води. Сидить бабуся за столом, а внучка питає: «Бабушка, когда ты умрешь?» Та п’є воду й відповідає українською: «Не знаю». Отже, україномовне — це старе, яке навіть малолітні онуки прирікають на вимирання. Як тонко продумано! Це той підтекст, який зрозумілий не всім, але він закладається у підсвідомість. Таких прикладів багато. Над цим працює психологічна служба, яка знає закони сприйняття.

Говорити, писати — це означає творити мову — з усією відповідальністю за результат. Говорять і пишуть про благополучні чи неблагополучні сім’ї. Словосполучення «благо получить» — неукраїнське, ненормативне, та воно прижилося. Питаю внучку, що таке благополучні сім’ї. Ті, які мають гроші, відповідає вона. Але ж блага бувають не тільки матеріальні.

— Ви часто кажете, що Слово має свою таємницю. Яку?

— Вічна проблема людського спілкування — це здатність не лише слухати, а зусиллям волі долати бар’єри, щоб чути сказане. У Святому Письмі акцентовано увагу на тому, що між процесами слухати/чути і дивитися/бачити часто виникає дисбаланс. Живе слово «розсіюється» поміж слухачами. Це зумовлено нейропсихологічною природою людини і є суттєвою комунікативною перешкодою не лише для сприйняття інформації, а й для ефективного пошуку та пізнання істини. Ось як апостол Матвій передає Христове тлумачення притчі про сіяча: «...вони, дивлячися, не бачать, і слухаючи, не чують і не розуміють. І над ними збувається пророцтво Ісаї, яке промовляє: Почуєте слухом — і не зрозумієте, дивитися будете оком — і не побачите, бо затовстіло серце людей цих, тяжко чують вухами вони, і зажмурили очі свої, щоб не бачити очима й не почути вухами, і не зрозуміти їм серцем... Очі ж ваші блаженні, що бачать, і вуха ваші, що чують». Отже, вічна дилема: слухати —чути — серцем розуміти.

У слові, фразі й навіть звукові є сенс буття. Глибинну інформацію несе у собі навіть літера. Я підрахувала, що в одній строфі пісні на слова Богдана Лепкого «Чуєш, брате мій» сімнадцять разів повторюється звук «у»: крилонька зітру... в чужині умру... кру, кру, кру... Звук «у» символізує смуток, тугу. Недарма українська діаспора сприймає цю пісню як свій «гімн». Уміння слухати, тяга до знань у мене від предків. Усі були чесні, працьовиті. Я щаслива, бо була біля мене рука Божа. Це — таємні речі, не завжди їх висловиш словами. Але вони реальні.

Хтось із мудрих сказав: не говори про себе лише добре, бо не повірять. Не говори багато поганого, бо подумають ще гірше. А Франко любив казати: «Не будь солодким, бо тебе зліжуть, але не будь гірким, бо обплюють». Отже, сприймання людей, трактування їхніх діянь у нашому мінливому світі — дуже відносна справа. Сьогодні, коли минає черговий десяток, а доля дарує не лише щастя жити, а й бути комусь потрібною, працювати, оцінювати реальність, розумієш, що найбільшим щастям у житті є все-таки саме життя...

— Дякую за розмову.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.
Фото автора.

На першому курсі ми дуже боялися викладача сучасної української мови — Олександру Антонівну Сербенську. Лякала її вимогливість, сувора неприступність, метал у голосі, з яким вона вимовляла свою знамениту фразу: «Я особа юридична. Прошу не стояти до мене в черзі на диплом».

Це потім ми почали розуміти, що вимогливість — від турботи про наше професійне майбутнє, суворість — від фанатичної любові до предмета, який вона вкладала не тільки в студентську голову, а й у душу, а метал у голосі — насправді поблажливість до напівдорослих дітей, які наївною хитрістю хотіли «проскочити» іспит чи залік. І, напевно, тільки з відстані часу ми ще більше збагнули: Олександра Антонівна була «найщасливішим білетом» нашої студентської біографії.

Ми дякуємо Вам за науку, за добре серце і чесно — без черги — одержаний диплом. Виставлену в ньому оцінку з української мови ми намагаємося підтвердити своїми матеріалами: кожен з них — це також іспит перед Вами. Олександро Антонівно, залишайтеся якомога довше «особою юридичною»: ми готові заради цього «стояти в черзі» з молитвами за Ваше здоров’я і довголіття.

Від імені всіх нинішніх, колишніх і майбутніх співробітників «Голосу України» — учнів Олександри Сербенської

Ірина КОЗАК і Людмила КОХАНЕЦЬ.

ФОТОФАКТ

Випускник Московського університету мистецтв, автор більш як 4 тисяч полотен, заслужений майстер народно-прикладного мистецтва Віктор Наконечний у своїй домашній студії в селі Клембівка, що у Вінницькій області.

Фото Олександра ГОРДІЄВИЧА (Укрінформ).

РЕГІОНИ

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСТЬ

Молодь обирає інтеграцію

Міжнародні зв’язки Кам’янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка охоплюють 17 країн.

Заклад співпрацює з 86 організаціями за кордоном. Лише за минулий рік 254 студенти та викладачі цього вузу пройшли стажування за рубежем, взяли участь у 40 грантових проектах, отримали 14 медалей та 18 дипломів на європейських та всесвітніх конкурсах.

Міська влада високо оцінює зусилля університету, адже будь-яка спільнота виграє, коли її представляє освічена ініціативна молодь.

Віра ШПИЛЬОВА.

Спростування

Оголошення, опубліковане у газеті "Голос України" за № 157 (4707) від 20.08.2008 р. про прийняття Господарським судом Львівської області постанови у справі № 1/430-19/9 про банкрутство та відкриття ліквідаційної процедури ВАТ "Жидачівський целюлозно-паперовий комбінат", а також про призначення ліквідатором арбітражного керуючого Панченко Ю. В. спростоване відповідно до рішення Господарського суду м. Києва від 20.01.2009 року.

ЛУГАНСЬК

Студенти готувалися до першого концерту півроку

В Інституті культури і мистецтв Луганського національного університету імені Т. Шевченка відбувся перший концерт «У лабіринтах душі» студентського оркестру народних інструментів «Слобожанські музики».

Колектив створено педагогами ІКМ ЛНУ й об’єднує близько 30 студентів. Свою першу серйозну концертну програму оркестр готував півроку. Разом зі студентами на сцену вийшли вокалісти Луганської обласної філармонії. Перше відділення концерту порадує любителів джазового мистецтва. У виконанні заслуженого діяча мистецтв Юрія Калашникова пролунають джаз-варіації та популярні музичні п’єси.

Алла АНТІПОВА.

ЧЕРНІГІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Мертва дитина у поліетиленовому пакеті

У селі Анисів правоохоронці виявили в сараї в поліетиленовому пакеті мертву дитину.

Її народила три місяці тому 28-річна Вікторія. Як пояснила жінка, вона народила вночі мертвого малюка, а тому нікому про нього не заявляла і не зверталася до лікарні. Так само два роки тому вона вже закопувала у садку народженого сина.

Тепер за цими фактами проводитиметься гістологічна експертиза, яка має підтвердити, чи вірити словам матері, що вона народжувала мертвих дітей. Жінка виховує шестирічну дочку. Під час двох останніх вагітностей вона не ставала на облік до лікарні.

Сергій ПАВЛЕНКО.

У літературно-меморіальному будинку-музеї в Новограді-Волинському, де 138 років тому народилася Леся Українка, відбулася дводенна міжвузівська наукова конференція «Феномен Лесі Українки в культурологічному, мистецтвознавчому і філософському аспектах», *повідомляє наш власкор Олексій КАВУН*

При управлінні у справах сім'ї і молоді Івано-Франківської ОДА відкрито обласний молодіжний інформаційно-методичний центр, *повідомляє наш власкор Дарина НАЗАРЧУК*

К. Маркс повертається, панове реформатори.

Усі огудники й заперечувальники К. Маркса і його вчення — марксизму, потрапили в негарне неприємне становище: після чергового похорону марксизму наприкінці XX століття — він повертається вже в XXI. Воістину: «марксизм помер — хай живе марксизм».

В. СІРЕНКО.

Марксизм ховають давно і багато разів, але похорон марксизму справляють завжди з глузуванням, без тризни і поховального обряду, без поваги, у стилі розправи над своїм колишнім кумиром. Особливо огидно спостерігати, як намагаються ховати марксизм його вчорашні тлумачі й апологети, у тому числі так звані «соціалісти». При цьому найбільш рішуче і радикально спростовують марксизм ті, хто погано його знає і розуміє. Ті, хто прочитав «Капітал» К. Маркса до кінця і зрозумів його зміст, ніколи не ховатимуть К. Маркса. Вони дискутуватимуть з ним, як з гідним опонентом, але відкидати і знищувати — ніколи, бо шельмування ідей — недостойне заняття для людей науки. З ідеями взагалі треба поводитись акуратно й обережно. Навіть найбільш «утопічні» і «брехливі» на перший погляд, вони виникають не на порожньому місці і перш ніж їх засудити чи відкинути, треба з'ясувати їхні реальні джерела і причини — чому вони в цей момент тріумфують або зазнають поразки. Як пророчо зазначив Гегель: «Люди часто думають, що вони розправилися з річчю, справедливо знайшовши в ній недоліки. Вони мають рацію, але водночас і ні, бо не осягають позитивної основи речі. Шукати всюди погане, не бачачи в ньому нічого позитивного, справжнього, є ознака найбільшої поверховості». Це цілком стосується Маркса та його ідей.

Ще на початку 90-х років минулого століття російнин суспільствознавець В. І. Толстих зазначав: «Спостерігаючи нинішній шабаш навколо Маркса, помічаєш цікаве людське явище: всі ті, хто задово до перебудови і гласності ставився до Маркса або скептично, або негативно, якось умудрялися обійтися без запевнень у вірності марксистській ідеології і цитування її класиків, нині поводяться спокійно, розважливо, знаходячи у вченні Маркса навіть якісь достоїнства і правильні положення; тоді як нові сучасні відкидачі, неначе впавши в безпам'ять, несамовито відрікаються від свого недавнього кумира й ідола».

Безумовно, це стосується передусім тих перевертнів і перебіжчиків, які на високих посадах у КПРС робили з Маркса ідола і кумира, а тепер доводять, що К. Маркс «помер», що марксизм не підтверджується практикою і є ідеологічною помилкою. Однак історія — дама підступна і часто перевіряє таких перевертнів на бруску правди і факту.

Упродовж більш ніж півтора століття спостерігається повторювана закономірність: тільки-но в капіталізму справи йдуть на підйом, його ідеологи, апологети і вся ідеологічна обслуга впевнено і дружно ховають К. Маркса, а щойно станеться криза — замовкають, а в суспільства знову і знову повертається інтерес до марксизму. Отже, сам капіталізм своїм станом і сутністю підтверджує, що марксизм, який зробив висновок про неминучість загибелі капіталізму в умовах капіталізму, — безсмертний.

От і в наш час світова фінансова криза покликала до життя дискусію про долю капіталізму. Аргументами про необхідність цієї дискусії є жахливі повідомлення преси про руйнування, масові звільнення і втрати капіталу в умовах кризи. Сьогодні навіть найтвердолобіші ліберали визнають, що нинішня модель «вільного ринку» зазнала нищівної поразки.

Сам капіталізм своїм станом і сутністю підтверджує, що марксизм, який зробив висновок про неминучість загибелі капіталізму в умовах капіталізму, — безсмертний.

Ж. Акерман, глава Deutsche Bank, твердить: «Я більше не вірю в саморегулювання ринку. Скасування держконтролю досягло своєї межі». А президент Франції Н. Саркозі прямо заявив: «Ідея всесильного і непідконтрольного ринку божевільна... Саморегулювання ринку завершено. Епоха невтручання держави в діяльність приватного сектору закінчилася». І навіть у США та Великій Британії, найбільш відданих «ринковій свободі», усупереч заклинанням її ідеологів про неприпустимість обмеження цієї свободи, діє різке поглиблення державного контролю за ринками і навіть масова націоналізація банків і корпорацій. Ліберали змушені визнати правильність марксистської вимоги про пріоритет загальнодержавного інтересу над приватним, про необхідність державного контролю над ринковими механізмами. Очевидно, коли криза притисне ще більше, заговорять і про пріоритет суспільної власності на засоби виробництва.

Уже зараз багато вчених і політиків починають обговорювати загальні причини капіталістичних криз. Наприклад, німецький фахівець із соціальної етики Райхард Маркс вбачає причини в тому, що «без етичного і правового каркаса капіталізм виявляється ворожим людині». Він зауважує, що після краху комунізму в СРСР капіталізм став зовсім розгнузданим. І нагадує застереження Папи Івана Павла II в енцикліці «Centesimus annus»: якщо капіталізм нехтуватиме фундаментальними проблемами справедливості, солідарності та свободи людини, — старі ідеології (мався на увазі марксизм) повернуться. І марксизм справді повернувся у сферу інтелектуальної діяльності. Особливо це різко проявляється в західній пресі й на батьківщині К. Маркса в Німеччині. Багато хто на Заході каже (хто з тривогою, хто з надією), що марксизм воскрес і повертається. Пишуть про активне зростання попиту на праці К. Маркса, неомарксистів і навіть Леніна в британських і американських університетських бібліотеках, про продажі, що потроїлися, «Капіталу» і «Маніфесту комуністичної партії», про сильне зростання впливу лівих ідей у всій Латинській Америці. На недавньому ярмарку у Франкфурті «Капітал» К. Маркса став найбільш продаваною книгою. Ліві ідеї одержують дедалі більшу підтримку в усій Німеччині й особливо в землях колишньої НДР. Ще в 2003 році результати телевізійного опитування на питання «Хто є найбільшим німцем Німеччини?» показали, що К. Маркс посів третє місце після Конрада Аденауера і Мартіна Лютера. А на запитання «Хто мав найбільший вплив на сучасність?» — К. Маркс став першим.

Останнім часом у Німеччині ліві погляди посилилися «вибуховим» чином. За даними ще літніх опитувань агентства Reuters, 52% жителів Східної Німеччини вважають, що вільний ринок себе не виправдав, а 43% хочуть, щоб у країні був не капіталізм, а соціалізм. Німці за нинішнього безробіття і низьких зарплат з ностальгією і сумом згадують часи, коли нормою були робота, житло і необхідний для життя заробіток. Якщо під час серпневого опитування 2008 року, проведеного в розвинених капіталістичних країнах, більшість людей цих країн вважали, що причиною нинішньої фінансової кризи є не «відмова капіталістичної системи загалом», а тільки «зловживання капіталізму», то в Німеччині більш як 30% опитаних вибрали варіант «відмова капіталістичної системи загалом».

Ліва партія Німеччини має намір внести положення марксизму до партійного маніфесту. Серед цих положень — вимога часткової націоналізації фінансового і енергетичного сектору. Дуже сильний акцент про можливості лівого повороту в Німеччині поставило опитування громадської думки, проведене в листопаді 2008 року соціологічним інститутом Fosta. На запитання «Чи повинна держава мати акції компаній ключових галузей?» ствердно відповіли прихильники всіх політичних сил: 84% прихильників партії «зелених», 73% виборців ХДС/ХСС і 70% ліберальної СвДП. Дивує позиція прихильників християнських демократів і лібералів на підтримку націоналізації. Ще півроку тому це було неможливо. Але криза — найкращий агітатор за марксизм. При цьому 77% опитаних висловилися за те, щоб держава стала співвласником великих енергетичних і газових концернів, 64% — за часткове одержавлення банків і страхових компаній, 60% — за часткову націоналізацію авіакомпаній, залізниці та пошти, 52% — за посилення державного контролю над підприємствами хімічної і фармацевтичної промисловості.

Така зростаюча мода на марксизм у Західній Європі, зокрема в Німеччині. Але ще більш раціонально і масово ліві ідеї марксизму поширюються в Латинській Америці. Тут ідеї марксизму практично втілюються у формі націоналізації у Венесуелі, Болівії, Еквадорі, Аргентині, Бразилії та інших країнах. Держава, а не капітал і «вільний ринок», стає головним інструментом соціальних перетворень, виведення народів цих країн з стану бідності й зубожіння мільйонів людей. Усе це робиться всупереч олігархічному капіталу, долаючи його опір. Адже націоналізація в цих країнах проводиться не заради зміни власника, а заради піднесення життєвого рівня мільйонів громадян, які не мають можливості в умовах ліберального, розгнузданого, вседозволеного капіталізму жити по-людськи, задовольняючи свої потреби в харчуванні, одязі, житлі, освіті, охороні здоров'я, культурі, спорті, дозвіллі тощо.

Капіталізм у своїй сутності й далі розвивається за Марксом і тому марксизм відроджується самим капіталізмом, усупереч волі своїх ідеологів, які бажають поховати марксизм.

З огляду на величезну роль церкви в житті народів Латинської Америки, варто звернути увагу на те, що ліві ідеї і лівий світогляд знайшли своє середовище і ґрунт і в церковних колах. Філософією багатьох інтелектуалів Латинської Америки став висновок про те, що капіталізм на практиці зазнав повного провалу і треба не намагатися рятувати його, а шукати іншу економічну модель. Ще в 60-х роках XX століття в Латинській Америці з'явилася і почала бурхливо розвиватися «теологія визволення». Творці цієї теології, католицькі священики, об'єднали релігію з Марксом і заявили, що капіталістична реальність гріховна, а її подолання — справа кожного віруючого. На цій лівій релігійній доктрині виросло дуже активне покоління латиноамериканських політиків, які почали по-новому осмислювати свої національно-державні інтереси.

У результаті, сьогодні до влади в різних країнах Латинської Америки приходять дедалі більш ліві уряди. І найяскравішим прикладом і зразком для наслідування всіх пригноблених капіталом країн світу стала Венесуела Уго Чавеса. Чавес неодноразово заявляв, що «капіталізм веде народи до загибелі», і єдина йому альтернатива — «соціалізм XXI століття». Він заявив, що для нього, Чавеса, Христос — це бунтар, революціонер і соціаліст, що треба відкинути негативне ставлення марксизму до релігії і будувати «споконвічний венесуельський соціалізм» разом з віруючими.

Венесуельські католицькі ієрархи оголосили Чавеса єретиком, що заперечує божественну природу Спасителя, а також заявили про глибоку гріховність його програми. Однак Чавес відповів відкриттю підтримкою створення в Венесуелі «Реформаторської католицької Церкви Венесуели». Єпископи і послідовники цієї Церкви називають себе «боліваріанцями» і розділяють погляди Чавеса. Вони заявляють: «Ми підтримуємо соціальну програму цього революційного уряду, бо вона відповідає одній із головних цілей християнства — служінню біднякам». Ватикан, як ревний поборник і захисник капіталізму і непримиренний борець з комунізмом і соціалізмом, робив і робить усе, щоб придушити революційну «теологію визволення» і «боліваріанізм», але й він змушений визнати, що докорінні реформи капіталізму і його зближення з соціалістичними ідеями неминучі й невідворотні. Католицькі ідеологи, виражаючи позицію Ватикану, заявляють про необхідність створення нової соціальної доктрини: «потрібно, щоб склалася держава соціальна, потрібна справедлива глобалізація, щоб кожен міг брати участь у розподілі доходів. Бідні й обділені повинні одержати шанс».

Саме марксистська вимога соціальної справедливості, як базису соціальної свободи, лежить в основі тих політичних процесів початку XXI століття, що дають змогу говорити про відродження марксизму і його практичний, істотний вплив на сучасний світ. Навіть у цитаделі капіталізму, США, останнім часом відчувається вплив лівих ідей. Варто нагадати, що вихід з Великої депресії, найглибшої кризи капіталізму 30-х років XX століття, коли мільйони американців стояли в чергах за тарілкою сочевичної юшки, президент Рузвельт знайшов у соціалістичних ідеях державного регулювання, контролю і націоналізації базових галузей промисловості. І для погашення нинішньої фінансової кризи американці, не соромлячись свого лібералізму, проводять націоналізацію банків і великих корпорацій і ставлять питання про необхідність більш справедливого розподілу суспільного багатства.

Показова в цьому відношенні кампанія з виборів президента США 2008 року. У пресі давно відзначається, що в США зростає ненависть бідних верств населення і зникаючого середнього класу до багатої меншості. І ось результат: Америка голосує за чорношкірого кандидата в президенти, котрий висунув програму посиленого оподаткування багатіїв і перерозподілу доходів на користь бідних і середнього класу. Глибокий сенс цієї кампанії полягає в тому, що Обаму підтримали найбагатші фінансисти Уолл-Стріту. Відповідно до опитувань, проведених американським агентством Prince & Associates, якщо три чверті «малих» мільйонерів, які володіють багатством у 1—10 млн. доларів, голосували за республіканця Маккейна, то дві третини тих, чиї статки перевищують 30 мільйонів, віддали перевагу Обамі. Маккейна підтримували ділки нафтового бізнесу, а Обаму — найбагатші фінансисти країни. І навіть найбагатший спекулянт світу Уоррен Баффет став одним із головних економічних радників Обами. На його боці виявилися й найголовніші ЗМІ США. Здається, що багатії Америки, як і в 1930-ті роки, зрозуміли, що справи кепські.

Теперішня криза дуже серйозна і, щоб не позбутися всіх багатств, краще пожертвувати їх частиною, але натомість очолити антикризовий процес створення нової Америки. Вони вирішили знайти себе в новому порядку, стати начальниками державних відомств і програм, зберегти свій елітний статус, а разом з ним і свої прибутки, адже держава вкладає гроші в структури-банкрути, бере собі їхні акції, але не поспішає втручатися в управління. От і вийшло, що «дрібні мільйонери», за теперішніми часами крамарі, голосують за республіканців, а вищі елітні кола США, мультимільйонери і мільярдери, вхожі до закритих елітних клубів, які знають набагато більше, підтримали Обаму, котрий проповідує, власне кажучи, ліві ідеї. З цього можна зробити висновок, що капіталізм у своїй сутності й далі розвивається за Марксом і тому марксизм відроджується самим капіталізмом, усупереч волі своїх ідеологів, які бажають поховати марксизм. Марний клопіт. Марксизм — саме життя, а воно безсмертне.

Варто звернути увагу також на те, що марксизм виник і розвивався в загальному руслі європейської політико-правової думки. Він є дітищем Освіти і раціоналістичної традиції. Його родова близькість до лібералізму виражається, зокрема, в наявності у ньому цілої низки положень, що їх ліберали змушені приймати без застережень. Наприклад, такі тези марксизму, як «вільний розвиток кожного є умовою вільного розвитку всіх», «свобода полягає в тому, щоб перетворити державу з органу, який стоїть над суспільством, на орган, суспільству цілком підлеглий», «немає прав без обов'язків, немає обов'язків без прав» та ін.

Разом з тим у марксизмі містяться ідеї, що стали основою для радикального перегляду і заперечення найважливіших положень капіталістичної парадигми, що породила його. К. Маркс виходив з тези про те, що для правильного розуміння сучасного йому суспільства необхідно насамперед виявляти й аналізувати закономірності і механізми функціонування і розвитку економічної системи. Цієї тези не можна заперечувати і в сучасних умовах. Сукупність продуктивних сил і виробничих відносин, писав К. Маркс, становить економічний базис суспільства, на якому розвивається політико-ідеологічна надбудова.

Економічний базис визначає структуру і характер політичної й ідеологічної надбудови. Це явище легко спостерігати в ході державного перевороту в Україні: зі зміною форми власності як різко помінялася вся політична й ідеологічна концепція розвитку українського суспільства. Саме протиріччя між продуктивними силами і виробничими відносинами є

Найбільш рішуче і радикально спростовують марксизм ті, хто погано його знає і розуміє

рушійним фактором суспільно-історичних змін. Нинішня криза світової фінансової й економічної системи і вказує на те, що наша цивілізація підійшла до необхідності розв'язання цього протиріччя. У рамках кожної суспільно-політичної системи продуктивні сили можуть розвиватися до визначеної межі, що стає перешкодою для їх подальшого розвитку.

умовах у суті своїй однаковий і характер експлуатації теж. Отож потенції для класової боротьби не тільки достатні, а навіть посилилися інтелектуальністю найманих робітників у сучасних умовах. Дуже шкода, що цього не розуміють майже абсолютна більшість українських політиків. В Україні, як і в усіх, тепер умовно незалежних республіках колишнього

нальними олігархічними кланами за переділ награбованого народного добра. Народ у цій боротьбі бере участь як отруєний ЗМІ, а особливо телевізором, глядач-обиватель, якого привабюють різними шоу-спектаклями, щоб він не міг усвідомити реальних процесів, щоб він переживав то за Юлю, то за Вітю, Льоню

Разом з тим марксисти категорично визнають власність, засновану на власній праці — трудову приватну власність, де власник і трудівник об'єднані в одній особі, в особі родини, асоціації, кооперативах, артілях, бригадах на рівних умовах кожного члена об'єднання. Марксисти категорично розходяться з реформаторами в розумінні демократії. Реформато-

Настав час віддати народу награбоване вами

Настає епоха соціальної революції, у результаті якої створюються нові економічні й політичні відносини, що відповідають уже більш розвиненим продуктивним силам. Драма і трагедія перебудовних реформ в Україні полягає саме в тому, що в ході перебудови в Україні не створили нових економічних і політичних відносин як, наприклад, у Китаї, а повернулися до старих архаїчних ще дореволюційних відносин. У результаті реформ ми опинилися в 1917 році, незважаючи на прогресивні досягнення розвитку соціальної держави, т. зв. народного капіталізму в Німеччині, Франції, Італії, Швеції, Норвегії, Фінляндії і т. д., незважаючи на соціальні досягнення соціалізму в СРСР, Китаї та інших країнах.

Запереченням марксизму в ході реформ в Україні є заперечення наукового підходу до справи. А це завжди приводить до стихійного, анархічного, непередбаченого результату. Центральне місце в соціальній теорії К. Маркса займає теорія класів і класової боротьби. За Марксом, у кожній із формацій, що йдуть одна за одною, продуктивні сили контролювалися незначною меншістю можновладців, котрі використовували свою економічну владу для експлуатації більшості народу, привласнюючи собі вироблений ним додатковий продукт. Тому в кожної формації є клас експлуататорів і клас експлуатованих. Конфліктна ситуація між ними породжує класову боротьбу, що розгортається навколо питання про власність, контроль над засобами виробництва і влади. Протягом усього історичного розвитку саме ця боротьба класів визначала і визначає характер і напрям усіх найважливіших процесів у суспільстві. Всі політичні інститути, норми, установки, духовні цінності формуються на основі панівних економічних відносин правлячим класом, у руках якого зосереджено економічну владу. Правлячий клас для обгрунтування і виправдання свого панування розробляє особливий комплекс ідей, концепцій, установок, так звану ідеологію, що покликана присипляти і заспокоювати протестуючу більшість. Незалежно від форми державного політичного устрою й особливо при пануванні парламентських представницьких демократій зміст і сенс панування в експлуататорському суспільстві залишаються однаковими — це диктатура меншості (олігархії) над експлуатованою більшістю. При цьому треба пам'ятати, що експлуатацією називають присвоєння продуктів праці безпосередніх виробників власниками засобів виробництва в будь-якому соціальному ладі. Що стосується буржуазної держави, то К. Маркс називав її «комітетом, який керує загальними справами всього класу буржуазії».

Саме протиріччя між продуктивними силами і виробничими відносинами є рушійним фактором суспільно-історичних змін. Нинішня криза світової фінансової й економічної системи і вказує на те, що наша цивілізація підійшла до необхідності розв'язання цього протиріччя.

Буржуазна демократія, як і всі найважливіші політичні інститути, розглядається в марксизмі лише як політико-правова оболонка класового панування капіталу над найманою працею. Також марксизм характеризує буржуазні політичні партії, як форму панування буржуазії. Наприклад, Ф. Енгельс говорив про двопартійну систему США, що це «дві великі банди політичних спекулянтів, які поперемінно забирають у свої руки державну владу й експлуатують її за допомогою найбрудніших засобів і для найбрудніших цілей». Це було сказано більш як 100 років тому, але як точно ця характеристика застосовна до наших українських помаранчевих і біло-блакитних, які також поводяться як дві зграї політичних розбійників, що борються за свою здобич.

Саме класова теорія марксизму, що розкриває суть конфліктів і протистоянь у суспільстві, зазнала і зазнає найбільших нападок з боку буржуазних ідеологів. Вони не можуть пробачити К. Марксу розкриття «таємниці» буржуазного збагачення. Того простого факту, що всі багатства олігархії створюються працею експлуатованих найманих робітників. Сьогодні модно говорити, що умови змінилися, що промислового пролетаріату, такого, як за часів Маркса, нема, а тому марксизм застарів, уже з його допомогою не можна пояснювати суспільні процеси. Але ці буржуазні твердження виявилися міфом, ілюзією.

Криза показала, що на зміну промисловому пролетаріату приходить «офісний» і торговий пролетаріат, який здатний протестувати, бути пасіонарним, організованим і не менш ворожим до буржуазії, ніж промисловий робітничий клас. Тут просте пояснення. Характер найманої праці в заводських і офісних

СРСР, ліві ідеї і ліві партії зазнали в пострадянський період небаченого тиску державної антикомуністичної, пропагандистської, ідеологічної і політичної «машини» і поки що організаційно і теоретично, на жаль, не сформували єдиний антиолігархічний, антикапіталістичний лівий народний рух. Але спроби сформувати такий масовий рух уже помітно пожвавилися.

Потрібна ідеологія, потрібний лівий, теоретично обгрунтований проект організації українського суспільства. Крім нудних багатослівних програм політичних партій, потрібні чітко сформульовані цілі та методи боротьби, що укладаються в декількох ємних зрозумілих і справедливих гаслах. Наша українська національна буржуазія наївно недалекоглядно і легковажно вважає, що, воюючи з пам'ятниками радянської цивілізації, вона ховає марксизм. Не помічаючи того, що її несправедлива і часто незаконна приватизація — ця афера тисячоліття, відроджує марксизм більше, ніж пропаганда лівих партій. Не може людина в здоровому глузді, світлій пам'яті і тверезому розумі погодитися з тим, що найбільші підприємства, які належали всьому суспільству, видобуток корисних копалин, машинобудування та інші цілі галузі промисловості, що стали власністю окремих приватних осіб, — це справедливо, законно і так має бути назавжди. Марксизм нагадує пересічному громадянину країни, що це неприпустимо і з цим порядком, узаконеним реформаторами неправовими способами, треба активно боротися.

Що дала приватизація найбільших народногосподарських комплексів народу України? Відповідь очевидна: спад виробництва, безробіття, банкрутство і закриття підприємств, згортання соціальних програм, зростання цін, недоступність житла, прощання з безплатними освітою та охороною здоров'я, різке зниження життєвого рівня більшої частини населення країни, несправедливість і невпевність у завтрашньому дні, постійні тривоги, стреси і гонитву за виживанням, за добуванням шматка хліба на сьогодні, експлуатацію, соціальне розшарування на маленьке коло багатих олігархів і абсолютну більшість бідних і навіть жебраків. Сьогодні ця вбивча приватизація становить найголовнішу і найважливішу частину економічної моделі реформаторів-лібералів, де віддається перевага капіталу перед працею, прибутку перед зарплатою, нагромадженню багатств вузькою групою приватних осіб перед споживанням мільйонів людей, ринок протиставляється державному регулюванню, свобода справедливості, переоцінюється економічний фактор і звужується соціальний.

Присвоєння приватними особами багатств, що належать усьому суспільству, створених спільними зусиллями поколінь народу, покликаних бути джерелами життєвих благ кожного громадянина України, — це найвищий прояв несправедливості й цинізму, зневажання конституційних прав людини і громадянина. Тому марксисти вважають, що базові галузі промисловості, корисні копалини, земля, горілка, тютюн мають бути націоналізовані, і кожен громадянин України повинен одержувати користь від загального надбання народу.

Реалізувати цю ідею можуть тільки прихильники лівої ідеології, лівих поглядів, прихильники пріоритету загальнодержавних інтересів над приватними, пріоритету, що забезпечує принцип справедливості. Передумовою реальної свободи людини, фундаментом, що дає можливість реалізувати принцип справедливості стосовно кожної людини, марксисти вважають пріоритет загального над приватним, турботу про загальне благо, що повинне однаковою мірою задовольняти потреби кожної людини. З цих позицій ми розглядаємо приватизацію великої державної власності — загального надбання народу України — як пограбування народу, як продовження злочину проти народу України, що не має термінів давнини. Суб'єкти цього злочину: ініціатори, організатори, виконавці рано чи пізно, але стануть перед судом історії і народу. Це відбудеться тоді, коли до влади в країні прийдуть справжні, революційно налаштовані, рішучі, віддані народу лідери лівих марксистських переконань. А поки що в Україні йде дуже жорстка, часом і жорстока боротьба між кримі-

і т. д., але не заважав грабувати і далі лохів — трудівників і ділити награбоване.

У цих умовах, коли велика буржуазія, що прийшла до влади, продовжує грабувати народ, а він, зомбований і психічно пригнічений, благодушно слухає, як його обманюють і грабують, тільки марксисти здатні вивести народ з цієї психологічної наркоти телевізора і ринкової шахрайської пропаганди, протверезити, привести до реальності, організувати і підняти на боротьбу за свої права, свободи і справедливість. У цьому плані показові розходження між марксистами і правими лібералами-реформаторами в Україні. Насамперед, це носії абсолютно протилежних концепцій розвитку суспільства. Марксисти відкрито і прямо вказують на клас великої буржуазії як причину гноблення й експлуатації більшості меншістю. Праві реформатори замовчують класовий стан суспільства, вони говорять про єдність народу, про солідарність, про соборність, але тільки не про те, що основні матеріальні багатства належать 200—300 родинам нуворишів-олігархів. Марксисти категорично вимагають, щоб власність на основні засоби була в розпорядженні всього суспільства. Ця власність має годувати не купку нуворишів-олігархів і їхні родини, а весь народ, кожного громадянина. Марксисти вважають незаконним і несправедливим присвоєння приватними особами великої, базової, загальнонародної державної власності.

Приватна власність, як умова свободи, можлива лише для власників великого капіталу, для тих, у кого контрольні пакети акцій, а для інших — це ілюзія, якою заманюють простаків.

На відміну від марксистів праві реформатори вважають, що приватна власність єдино правильна форма власності, що переможців не судять і виправдовують злочинні способи присвоєння спільного надбання народу витратами первинного нагромадження капіталу, що майже у всіх країнах стосовно народу було злочинним. Реформатори не піддають сумніву законність і справедливість шахрайської приватизації, коли в 1990—1991 роках почалося розграбування загальнонародної власності й опускання народу в безодню убогості, безправ'я, бідності, некультурності, алкоголізації, наркоманії, безробіття, приниження та інших лих буржуазного раю. Реформатори впритул не бачать справжніх інтересів панівного класу олігархічно-кримінальної буржуазії, окремих від інтересів суспільства, вони демагогічно міркують про загальнолюдські цінності, права людини, загальну демократію та інші міфи, коли в країні не реалізується жодне з конституційних прав громадян. Видаючи інтереси правлячого класу олігархів за інтереси всього суспільства, реформатори в Україні намагаються узаконити існуючий порядок: коли маленька меншість народу лопається від награбованих багатств, а абсолютна більшість животіє в бідності, неуцтві й убогості. Кожній хоч трохи грамотній людині зрозуміло, що і Президент України зі своїм оточенням, і члени уряду — представники великого капіталу, великих власників, панівних олігархічних кланів. Кабінет Міністрів, по суті, — це комітет з управління справами великого капіталу. А Верховна Рада — клуб олігархів, де намагаються знайти міжкланові компроміс. Де тут місце для розв'язання проблем суспільства, окремого громадянина? Через закони проводяться в життя інтереси великих власників, а інтереси пересічних громадян остільки, оскільки це необхідно, щоб рядові не протестували, не замислювалися про можливість зміни влади.

Реформатори для маніпуляції свідомістю простих громадян, щоб одержати голоси виборців, багато говорять про народ, його страждання, про націю, про державу, про національну ідею, нарощуючи багатства нуворишів і узаконюючи постійну бідність і злиденність в Україні. Загальне гасло реформаторів про те, що приватна власність — передумова й умова свободи людини, на практиці є, дає свободу тільки великим власникам, мільйонерам і мільярдерам. Дрібний і середній бізнес стає предметом експлуатації олігархічної держави. На нього покладаються всі тяготи державних витрат через прямі й непрямі податки.

Нехай кожен громадянин озирнеться на роки реформ, що він придбав і що втратив, коли став приватним власником, і він зрозуміє, що шлях до свободи лежить через матеріальний статок, через наявність грошей, а реальні гроші є далеко не в кожного приватного власника, а тільки в того, хто експлуатує працю інших. Приватна власність, як умова свободи, можлива лише для власників великого капіталу, для тих, у кого контрольні пакети акцій, а для інших — це ілюзія, якою заманюють простаків.

ри говорять про демократію взагалі, про «чисту», формальну демократію. Для них сам факт наявності таких політичних інститутів як загальні вибори, парламент і багатопартійність тощо — це вже торжество демократії. Вони не хочуть визнавати, що для багатих і пересічних громадян, власне кажучи для бідних, такі формальні ознаки демократії дають різні можливості. Влада при такій формальній демократії завжди виявляється у великих власників, олігархів, бо в них у руках економіка, фінанси, ЗМІ, уряд, парламент, суди, весь силовий державний механізм. Тому вони мають можливість підкуповувати й обманювати виборців і за роки правління буржуазних реформаторів не допустили до влади жодного уряду, здатного виражати інтереси більшості працюючого населення.

Марксисти в питанні про демократію завжди чесно запитують: для якого класу, кому вона вигідна, чиї інтереси забезпечує? Реформатори навмисне такі питання не ставлять. Вони за «чисту», формальну, загальну, позакласову демократію, лукаво розуміючи, що грошовий мішок, обман, обіцянки забезпечать їм влада. Реформаторська демократія в Україні — це демократія для реформаторів, для великої буржуазії, для олігархічних кланів. Це їхня демократія, їхня влада і реформатори несуть цілковиту відповідальність за ту катастрофічну системну кризу, в яку вони втягли Україну заради власного збагачення.

Криза в Україні виникла не сьогодні, вона триває всі роки так званих демократичних реформ, уже майже двадцять років, і їй не видно кінця. Теперішня криза світової фінансової системи є виправданням для можновладців в Україні за ту економічну і політичну безвихідь, в якій опинилася Україна в результаті ліберальних реформ. Замість того, щоб визнати крах наскрізь брехливої і порочної ліберально-демократичної моделі розвитку, нав'язаної реформаторами народу України, і покаятися перед народом за ті руйнування нормального укладу життя, який народ мав до реформ, за ті страждання і злигодні, що їх народ зазнає, починаючи з 90-х років минулого століття, реформатори брехливо, як відчайдушні шахраї обіцяють народу швидкий вихід із кризи. А правда полягає зовсім в іншому. Вона полягає в тому, що поки реформатори при владі, поки ця владна зграя, що називає себе політичною елітою, керуватиме Україною, — виходу з кризи в Україні немає і бути не може.

Марксисти бачать вихід України з кризи тільки в поєднанні націоналізації базових галузей народного господарства, використанні їх для загального блага народу і трудової приватної власності, що дає можливість розкріпачити активність, ділову кмітливість людини. Саме взаємодоповнення загальних благ, отримуваних від використання загальнонародної великої власності і приватної ініціативи у сфері обслуговування, торгівлі, будівництві, побутових галузях народного господарства, — шлях до свободи людини, до задоволення її нестатків, потреб та інтересів. У цьому, у забезпеченні високої якості життя мільйонів людей і є критерій виходу України з кризи. Теперішні реформатори, які панують в Україні, ні духовно, ні інтелектуально, ні морально не здатні витягти Україну з того згубного болота ринкових реформ, куди вони її завели. Вони здатні тільки особисто збагачуватися і називати це ефективною економікою, за рахунок зубожіння, збідніння і гноблення всього народу.

Ось тому й відроджується і повертається марксизм, як наукова, розсудлива теорія суспільного устрою, що відповідає сподіванням мільйонів людей, забезпечує вільний розвиток кожного, як умови, вільного і справедливого розвитку всіх. К. Маркс повертається, панове реформатори. Він каже, що 18 років вашого правління в Україні зважено на терезах історії і визнано бездарним, безвихідним і безперспективним. Настав час віддати народу награбоване вами і почати в Україні нову історію життя, де справедливість буде передумовою свободи людини і громадянина.

Василь СІРЕНКО,

член Національної конституційної ради, доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент НАНУ, академік АпрНУ, народний депутат третього і четвертого скликань парламенту, безпартійний.

Друкується за рахунок квоти депутатської фракції Комуністичної партії України.

Польський експерт Станіслав КОЗЄЙ: «Приєднання України до НАТО посилить вплив країн Східної Європи всередині Альянсу»

АКТУАЛЬНО

Неформальна зустріч міністрів оборони країн НАТО у Кракові засвідчила, що організація стоїть на порозі важливих трансформацій, які можуть бути прийняті вже у квітні на ювілейному 60–му саміті Північноатлантичного альянсу. Про можливі напрями перетворень всередині Альянсу, а також перспективи євроатлантичної інтеграції України в інтерв'ю кореспондентові Укрінформу розповів експерт з військових питань, екс–заступник міністра оборони Польщі, бригадний генерал Станіслав КОЗЄЙ.

— Останнім часом в експертних колах та в керівництві НАТО точаться розмови про потребу серйозних внутрішніх змін в організації, затвердження нової стратегічної концепції. Які реформи може зазнати Альянс та на які рішення можна очікувати під час квітневого саміту організації?

— На мою думку, Північноатлантичний альянс сьогодні необхідно реформувати у трьох головних сферах. Перший напрям пов'язаний із питанням колективної оборони організації в рамках статті 5 Вашингтонського договору. У цьому аспекті потрібно змінити механізми впровадження в життя цього пункту. НАТО вже має негативну практику його застосування. Зокрема, принцип мушкетерів — «один за всіх і всі за одного» було неефективно задіяно у вересні 2001 року. З'ясувалося, що всі процедури та механізми реалізації статті 5 на сьогодні є неадекватними у світлі асиметричних загроз нового типу.

З 11 вересня 2001 року минуло майже 8 років, а всередині НАТО не відбулося жодних серйозних дебатів з цього приводу, немає грунтовних досліджень цієї події. Тому на ювілейному саміті Альянсу серед головних напрямів нової стратегії необхідно відобразити зміни у трактуванні статті про колективну оборону. Члени організації мають визначитися щодо її інтерпретації так, щоб вона стала ефективним інструментом протидії новим викликам сьогодення.

Другою важливою проблемою є забезпечення ефективної діяльності Альянсу в кризових ситуаціях, які не підлягають дії статті про колективну оборону. НАТО сьогодні не має надійних інструментів протидії загрозам, де відсутня спільна згода всіх членів організації. Йдеться, насамперед, про політично неоднозначні ситуації, де країни можуть мати різні погляди на їх вирішення. У новій стратегічній концепції має бути відповідь на запитання, чи змінювати процедуру прийняття рішення про застосування сили? Й донині діє принцип обов'язкової згоди всіх 27 членів організації, натомість його можна трансформувати в правило простої більшості. В іншому випадку, організація, можливо, повинна взагалі відмовитися від принципу спільного реагування на кризу. Такі проблеми треба передбачити в новій стратегічній концепції, щоб члени Альянсу знали, чи зможуть вони очікувати на підтримку організації, чи потрібно розраховувати винятково на себе.

Третьою проблемою є оптимальна співпраця між НАТО і ЄС у сфері безпеки, оскільки вони діють в одному стратегічному просторі. Важливим є створення тандема безпеки НАТО—ЄС, щоб вони могли діяти спільно у світлі виникаючих загроз. Якби Євросоюз та Північноатлантичний альянс налагодили взаємодію під час російсько-грузинського військового конфлікту, це була б ефективна й відповідна реакція на виклик.

— Погляди країн НАТО на різні аспекти європейської безпеки можуть бути кардинально протилежними. Чи можна очікувати від країн Альянсу формування єдиної конструктивної позиції НАТО щодо України?

— Це досить складне питання. Деякі країни Західної Європи не бажають ризикувати власними політичними й економічними зв'язками з Росією заради підтримки України. Тому Україна може розраховувати, насамперед, на підтримку країн Центрально-Східної Європи, тобто держав, які мають схожий історичний досвід перебування в соціалістичному таборі. Вони добре розуміють сутність українських проблем, оскільки в минулому самі мали подібні ситуації на шляху до членства в НАТО. Отже, країни-сусіди України усвідомлюють, що, по-перше, членство України в Північноатлантичному альянсі відповідає їх національним інтересам, оскільки від цього поширилася б сфера безпеки європейського регіону, і значно зменшилася б сфера ризику.

По-друге, приєднання України до НАТО збільшило б потенціал впливу на стратегічні рішення організації з точки зору інтересів безпеки країн Центрально-Східної Європи. Ця частина Альянсу є більш вразливою на певні загрози та ризики, ніж країни Західної Європи. І було б добре, аби організація змінювала свою стратегію та погляди з точки зору інтересів тієї частини НАТО, яка найбільше підлягає потенційним загрозам. У разі членства України в Альянсі, голос Центрально-Східної Європи був би набагато важливішим, й у рамках організації можна було б приймати більш вагомі рішення в інтересах Східної Європи.

По-третє, євроатлантична інтеграція України важлива для Польщі, оскільки таким чином з прикордонної країни Північноатлантичного альянсу РП опиниться всередині організації. З точку зору національних інтересів РП це було б значно краще стратегічне положення, ніж сьогодні. Тому Польща не випадково є великим прихильником якнайшвидшого вступу України до НАТО. Але головною проблемою є те, що країни Західної Європи мають дещо відмінну позицію. Однак подолання сумнівів, застережень та опору країн Західної Європи на 80 відсотків залежить від самої України.

— Як, на вашу думку, події на Кавказі та газовий конфлікт вплинули на європейські та євроатлантичні перспективи України?

— У цьому контексті шанси України дещо погіршилися. Зміцнилися аргументи противників на Заході, які від початку ставилися скептично до членства України в НАТО. До січневого енергетичного конфлікту здавалося, що Росія міцно тримає Україну в «газових руках», однак я з оптимізмом спостерігав, що Україна з цього конфлікту вийшла хоч і ослабленою, але переможцем. Київ показав, що може гідно відповідати Москві. Своїми діями Росія «вистрілила собі у ступню», оскільки атакувала газом не тільки Україну, а й цілу Європу. Закручуючи «газовий кран» для країн Євросоюзу, позиція Росії на Заході відчутно послабилася. Однак, з точки зору загального балансу цього конфлікту, шанси інтеграції України із Заходом послабилися. Без сумніву, Україна стане членом НАТО, якщо прагнутиме й діятиме в цьому напрямку.

— Як ви думаєте, що повинна робити сьогодні Україна, аби мати більш вагомий вплив на європейську політику безпеки?

— Насамперед, Україна має говорити одним голосом. Головним аргументом, який Київ може використовувати сьогодні, — це спільне бачення української влади в питанні євроатлантичної інтеграції. Якщо Україна тривалий час здійснюватиме кроки в цьому напрямі, то НАТО не відмовиться від задекларованих у Бухаресті зобов'язань на підтримку вступу України до Альянсу.

Юрій БАНАХЕВИЧ,
Укрінформ,
спеціально для «Голосу України».
Варшава.

Атака із шаблею наголо,

або По голих королях добре вивчати анатомію влади

ТОЧКА ЗОРУ

Судді Верховного Суду України у відставці як і весь, гадаємо, суддівський корпус занепокоєні безпрецедентними психологічними атаками на правосуддя. Відверто провокаційними, м'яко кажучи, вважаємо зухвалі заяви міністра внутрішніх справ Юрія Луценка, які він виголосив на останній розширеній колегії МВС.

Світове співтовариство шукає термінові виходи з найтяжчої економічної кризи, а у окремих представників правлячої верхівки нашої країни, політичних рецидивістів, посилилися нападки на судову систему, що характерно, прямо скажемо, для передвоєнних приготувань або навіть бойових дій. Воно б нічого, якби ці філологічні витончення, які часом межують з ненормативною лексикою, а, часом, зі сленгом засуджених, залишалися за високими порогами міністерств і відомств. Але чиновники переходять межу, принижуючи своїми примітивними словесними вправами честь і професіоналізм працівників специфічної й дуже відповідальної сфери — судової системи.

У цьому контексті виступ міністра Юрія Луценка на колегії МВС, коментарі про який гуляють друкованими та електронними ЗМІ, інакше як неадекватним зі службовим становищем і канонами здорового глузду назвати не можна. Тому ми, судді, за плечима яких десятки років практики й сотні розглянутих справ, мовчати не можемо. Та і як можна зберігати спокій, якщо пан Луценко, відчувши безкарність, оголосив поточний період міліцейського відомства «роком громадянської безпеки та війни із судами». З приводу першого заперечень немає, тут роботи для його підопічних — непочатий край, а ось другий пункт «програми дій» міністра викликав би тільки здивування, якби не межував з підривом підвалин правової держави.

Розуміємо, під час економічної й політичної криз виникають непереборні спокуси підмінити право політичною та адміністративною доцільністю. Проглядається закономірність: що менше реалізованих на благо суспільства справ, то більше спроб удатися до цієї самої доцільності. Як кажуть мудрі — по голих королях добре вивчати анатомію влади. Звідки ж проростає коріння такої неприхованої зневаги і до судової влади загалом, і до окремих її представників? Чому це керівник відомства, від якого чекають наведення порядку насамперед у своєму стані, наважився на оголошення війни одній з гілок державної влади? Які лаври чекають на «переможця»?

Є підозра, що головний міліціонер сміливий і відвертий винятково тому, що йому не довелося бути першовідкривачем у справі боротьби із судовою владою. Дико звучить, але тільки не в нашій країні. У нас уже тривалий час ведеться цілеспрямована «робота» якщо не з повного знищення, то з дискредитації, зведення судової системи до незавидної ролі служниці у великої політики та олігархічного бізнесу. Щоб суди і судді стали особистими, як лікарі чи садівники.

А як бути з громадянами? Як, за великим рахунком, бути із суверенною демократією і основами держави? Хто, які інституції мають їх захищати, відновлюючи знехтувані права й свободи?

«Поставити в законне стійло», за висловом пана Луценка, що означає нівелювати призначення судів, майже всі роки незалежності намагаються в той чи інший спосіб дві інші гілки влади. Заклики посадити кожного другого суддю, не виконувати рішення судів, які періодично лунають з вуст державних мужів, а також хронічне недофінансування судів — все це, гадаємо, ланки одного ланцюга. Точніше, ланцюгової реакції, наслідками якої деякі високі чини бачать слуг Феміди на найкоротшому повідку. Вони будь-якого моменту готові почати полювання на відьом, у ролі яких опинилися б наші колеги всіх рангів і рівнів.

Коротше кажучи, за спробами здійснити ці плани, на нашу думку, проглядаються пропасні, але активні дії владних структур підкорити своїм інтересам, які нічого спільного не мають із суто державними, останній оплот права та законності — судово-правову систему. Попередньо вони хочуть її повністю дискредитувати, довести до злидарського існування, позбавити права висловлювати свою думку про пануюче свавілля.

Громадянин-міністр Луценко під час нестримного викиду емоцій, схоже, про це мріє не менше за інших. І, найімовірніше, виконує чиюсь політичну установку. Тому час нагадати йому прописні істини. Зокрема, з приводу його «мілітаристської» термінології. Першокурсникові юридичного вузу відомо, що повішувати ворогів, а тим паче оголошення їм війни тільки почати легко, припинити набагато важче. Адже не виключено, що ситуація повернеться бумерангом. Судді все ще сильні корпоративним духом і можуть почати адекватні дії. Скажімо, ініціювати порушення кримінальної справи проти тих, хто закликає до скасування судової влади, створення корупційних схем збагачення міліції. Можуть провести розслідування і завершити справу не за міркуваннями «політичної доцільності», а винятково на законних підставах.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

І ще одне міркування як сигнал до дії прокуратури й суду. До чого закликає міністр підвладну йому рать? Взяти свої гроші, «відбити» власну зарплату. Це у який спосіб? Як історичні опричники Івана Грозного? І на основі чого створено спецфонд, який згадував Луценко, якщо джерелом фінансового забезпечення працівників МВС був і залишається тільки державний бюджет, що його поповнюють, насмілимося нагадати міністрові, платники податків.

Хочеться вірити, представники вищої влади відреагують на принципову позицію суддівського корпусу загалом і суддів Верховного Суду України у відставці зокрема. Інакше натхненні прагненням відстояти свої честь і достоїнство, шукатимемо шляхи для того, щоб законними методами оцінити слова і дії міністра внутрішніх справ.

Державним службовцям такого рангу треба відповідати за свої дії та слова.

Леонід ФЕСЕНКО, народний депутат України,
Віталій БОЙКО, голова ВСУ у відставці,
віце-президент незалежної суддівської асоціації України,
Віктор КОНОНЕНКО,
Микола ЦИТОВИЧ,
судді Верховного Суду України у відставці.
Київ.

І вони зробили це...

«Валенсія» (Іспанія) — «Динамо» (Україна, Київ). 2:2. Голи: Кравець, 34, 74, Марчена, 45, дель Орно, 54. Перший матч — 1:1.

«Валенсія»: Санчес, Мадуро, Албіоль, Марчена, Вілья, Морієнтес (Гоакін, 59), дель Орно, Мата (Вісенте, 69), Фернандеш, Алексіс, Сілва. **Тренер** — Унаї Емері.

«Динамо»: Богуш, Несмачний, Бетао, Михалик, Ель-Каддурі, Вукоєвич, Корреа (Гіоане, 78), Єременко, Кравченко (Чернат, 65, Саблич, 89), Алієв, Кравець. **Тренер** — Юрій Сьомін.

Попереджено: Ель-Каддурі, 43, Алієва, 68, Вукоєвича, 71, дель Орно, 81.

Арбітр — Дамір Скоміна (Словенія).

Валенсія. Стадіон «Месталья». 25 000 глядачів. 10 градусів.

Напередодні зустрічі Юрій Сьомін, спілкуючись із журналістами, зізнався, що не вирішив, кому конкретно доручить виконувати функції дискваліфікованого Артема Мілевського — грати попереду, на вістрі атаки. Звичайно, Юрій Павлович трішки лукавив, бо на той момент він уже точно знав, що доручить цю відповідальну місію саме Артемові Кравцю.

Після матчу я попросив тренера оцінити дії Кравця у матчі.

— Я не сумніваюся, що Артем — один із найталановитіших гравців в Україні, — сказав пан Сьомін. — Сьогодні Кравець зіграв блискуче. Інших слів не підшукати. Шкода, звичайно, що він торік через травми і хвороби грав надто мало. Однак, сподіватимемося, що у нього попереду багато успішних зустрічей, корисної гри для «Динамо»...

Справді, юний форвард, мов на одному подиху, провів цей відповідальний двобій. Забиваючи першого м'яча, він продемонстрував майстерність, настирність, обіграв трьох суперників і відкрив рахунок, переплутавши всі карти опонентам.

У другому епізоді Кравець, який має добру швидкість, чудово скористався відмінною передачею Корреа і вийшов сам на сам із воротарем. Особливо важливо, що в надзвичайно відповідальній ситуації нападник не схибив.

Але було б несправедливо усі лаври віддавати лише одному виконавцеві, хоча він і заслужив чимало компліментів. Уся динамівська команда продемонструвала величезне прагнення досягти бажаного результату. А для цього всім футболістам «Динамо» треба було реалізувати себе. І вони зробили це. Дуже важливо, що нерви у них виявилися міцними. Вони не знітилися, коли «Валенсія» спершу зрівняла рахунок, а потім і вийшла вперед. Навпаки — стали ще згуртованішими і провели ту, таку необхідну результативну атаку, за що їм честь і хвала.

Фото Андрія ЛУКАЦЬКОГО.

— Я вже не раз казав, що жереб поставився до нас надто жорстоко і несправедливо. Бажали мати за суперника кого завгодно, тільки не «Валенсію». Та що вдієш? Треба було грати. Тому дуже раді, що в такій складній зустрічі проти іменитого і сильного суперника вистояли. Пройшли «Валенсію», котра має вдосталь ігрової практики, якої нам тепер надто бракує. Але наші хлопці готувалися сумлінно і працювали багато.

Іспанські журналісти запитали Сьоміна: вихід трьох українських клубів до 1/8 фіналу Кубка УЄФА —випадковість чи то справді чемпіонат України такий сильний? На що тренер відповів: «Українська ліга постійно додає, сильнішає і міцнішає, зростає конкуренція і це — позитивна тенденція».

У день матчу я випадково побачив на одному з іспанських телеканалів інтерв'ю з Унаї Емері. Молодий наставник «Валенсії» бадьоро розповідав, що чекає повторного матчу з киянами в оптимістичному настрої.

— На чому базувався той оптимізм? — запитав тренера на післяматчевій прес-конференції.

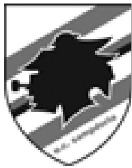
— Ми непогано зіграли в Києві, забили м'яча. І, зрозуміло, збиралися вигравати вдома. Але все стало з ніг на голову, коли «Динамо» забило першим. Наш суперник краще підготувався до важливого поєдинку. Одне слово, український клуб переміг у двораундовому протистоянні цілком заслужено, хоч як мені й прикро про це говорити...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ
(із Валенсії).

На знімку: **герой валенсійського матчу Артем Кравець.**

Щиро дякуємо керівництву ФК «Динамо» за допомогу в організації цього матеріалу.

Браво, «Металіст»! Браво, Маркевич!

«Металіст» (Україна, Харків) — «Самп-дорія» (Італія, Генуя). 2:0. Голи: Валяєв, 30, Коельо, 41. Перший матч — 1:0.

«Металіст»: ГоряЇнов, Майдана, Обрадович, Папа Гуайє, Ганчаржик, Валяєв, Слюсар, Едмар, Рикун (Девич ,59), Коельо (Бордіян, 78), Олійник (Березовчук, 86). **Тренер** — Мирон Маркевич.

«Сампдорія»: Міранте, Кампаньяро, Гастаделло, Да Кошта, Падаліно (Мустаккіо, 84), Саммарко (П'єрі, 67), Станкявічюс (Франческіні, 64), Дессена, Циглер, Беллуччі, Марілунго. **Тренер** — Вальтер Маццарі.

Попереджено: Саммарко, 59.

Арбітр — Кнут Кірхер (Німеччина).

Харків. Стадіон «Металіст». 30 000 глядачів. Мінус 4 градуси.

Після досить нервового початку господарі в середині тайму опанували себе. І вже невдовзі відкрили рахунок. Молодець Валяєв — діяв рішуче і упевнено. Він дійшов до карного майданчика гостей, зіграв у стінку з Едмаром. Потім на замаху обвів Да Кошту і метрів з десяти влучно пробив у лівий від себе кут воріт. Цей епізод надто вплинув на генуезців, гра яких зовсім розклеїлася. Натомість гравці «Металіста» почали діяти ще злагодженіше і рішучіше. І це принесло черговий успіх. Коельо заробив штрафний метрів за 35 від воріт гостей. І сам його виконав. М'яч вдарився об газон перед Міранте і влетів у праву від нього дев'ятку. 2:0! Коментарі зайві.

Після перерви гра проходила з перемінним успіхом. Могли забити обидві команди. Але рахунок не змінився. «Металіст» продовжив «суху» серію і вийшов до 1/8 фіналу. А там підопічні Мирона Маркевича зіграють, як відомо, з київським «Динамо». Перший матч — у Києві (12 березня). Зустріч у Харкові 19 або 20 березня.

«Шахтар» був переконливий

«Тоттенгем» (Англія, Лондон) — «Шахтар» (Україна, Донецьк). 1:1. Голи: Дос Сантос, 56, Фернандіньо, 87. Перший матч — 0:2.

«Тоттенгем»: Гомес, Бейл, Гаддлстоун, Жілберто (Босток, 77), Паласіос, Гантер, Дос Сантос, Кемпбелл, О'Хара (Парретт, 71), Обіка, Шімбонда. **Тренер** — Гаррі Реднат.

«Шахтар»: П'ятов, Фернандіньо, Жадсон, Ілсіньо (Гай, 80), Левандовський, Гладкий (Морено, 62), Вілліан (Гюбшман, 46), Рац, Чигринський, Іщенко, Срна. **Тренер** — Мірча Луческу.

Попереджено: Левандовського, 17, О'Хару, 29, Гюбшмана, 50, Паласіоса, 90.

Арбітр — Паоло Тальявенто (Італія).

Лондон. Стадіон «Вайт Гарт Лейн». 30 595 глядачів. 5 градусів.

Донеччани хоча й перші пропустили, але переконлива перемога вдома надавала їм додаткових сил. «Шахтар» діяв з гідністю і грунтовно. Господарі, зрозуміло, прагнули забити ще. Але, як то кажуть, потяг пішов ще в Донецьку. І надолужити згаяне «Тоттенгему» не вдалося.

Натомість гості під завісу поєдинку встановили рівновагу. Та ще й мали забити вирішального м'яча. Але не будемо надто жадібними. Головне, що «Шахтар» іде далі. В 1/8 фіналу він зустрінеться з ЦСКА 12 березня у Москві, а прийматиме армійців 19 або 20 березня.

На знімку: **момент зустрічі «Металіста» (Україна, Харків) із «Сампдорія» (Італія, Генуя).**

Фото В'ячеслава МАДІЄВСЬКОГО (Укрінформ).

Дружно крокуємо далі

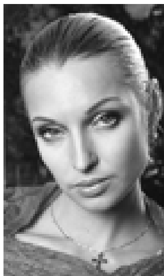

Футбол. Кубок УЄФА. 1/16 фіналу. Матчі у відповідь. 26 лютого.

ЦСКА (Росія) —	«Астон Вілла» (Англія).	2:0 (перший матч — 1:1).	
«Штутгарт» (Німеччина) —	«Зеніт» (Росія).	1:2	(1:2)
«Мілан» (Італія) —	«Вердер» (Німеччина).	2:2	(1:1)
«Аякс» (Нідерланди) —	«Фіорентина» (Італія).	1:1	(1:0)
«Вольфсбург» (Німеччина) —	ПСЖ (Франція).	1:3	(0:2)
«Манчестер Сіті» (Англія) —	«Копенгаген» (Данія).	2:1	(2:2)
«Депортіво» (Іспанія) —	«Ольборг» (Данія).	1:3	(0:3)
«Галатасарай» (Туреччина) —	«Бордо» (Франція).	4:3	(0:0)
«Твенте» (Нідерланди) —	«Марсель» (Франція).	0:1	(1:0, пенальті — 7:6).
«Гамбург» (Німеччина) —	«НЕК» (Нідерланди).	1:0	(3:0)
«Стандард» (Бельгія) —	«Брага» (Португалія).	1:1	(0:3)
«Удінезе» (Італія) —	«Лех» (Польща).	2:1	(2:2)
«Сент-Етьєн» (Франція) —	«Олімпіакос» (Греція).	2:1	(3:1)

ГОЛОС УКРАЇНИ № 37 (4537)
СУБОТА, 28 ЛЮТОГО 2009

1 березня в Києві відбудеться сольний концерт відомої балерини Анастасії *ВОЛОЧКОВОЇ*

У Національному художньому музеї України розгорнуто виставку Ольги Чумакової «Кольори та квіти Кореї»

У НОМЕР

«Шевченкові березини»

Учора в Національному історико-культурному заповіднику «Батьківщина Тараса Шевченка» народний артист України Богдан Ступка урочисто відкрив кінофестиваль, присвячений 195-річчю від дня народження великого Кобзаря.

Демонстрація художніх та документальних кінокартин розпочалася у будинках культури сіл Моринці та Шевченкове Звенигородського району. Далі естафета «Шевченкових березин» перейде до сіл Зелена Діброва, Вільшана Городищенського району, міст Корсунь-Шевченківський, Сміла, Черкаси. Завершиться кіноперегляд з участю відомих представників творчої інтелігенції України 22 травня у Каневі.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Лелека золотий

Усеукраїнський конкурс на кращі твори для дітей «Золотий лелека» вже має переможців.

Учора у столичній галереї «Лавра» відбулося свято з нагоди нагородження лауреатів конкурсу. Першу премію, 5000 гривень, отримали в різних номінаціях автори Іван Андрусяк за повість «Хто боїться зайчиків», Надія Гуменюк за повість «Таємниця Княжої гори», Олена Крижанівська за «Мідне свічадо». Інші талановиті автори удостоїлись також другої та третьої премій по 3000 та 1000 гривень кожна. До складу журі ввійшли відомі діячі культури та мистецтва, серед яких знані письменники Марина і Сергій Дяченки, Марія Матіос. Голова журі — Микола Гриценко, поет, член Національної спілки письменників, лауреат премій імені Л. Глібова, І. Кошелівця, О. Олеся.

Перший Національний канал, видавництво «Грані-Т» та Східно-Європейський банк виступили організаторами вкрай важливої й потрібної справи. У час, коли наша видавнича справа слабо розвивається, конкурс сприяв зацікавленню української книжкою та дав можливість авторам спробувати свої сили в написанні дитячої літератури. До перегляду було надіслано 1235 оригінальних рукописів з різних регіонів. Цього року, крім звичайного, було залучено ще й дитяче журі, яке обирало кращі твори на свій смак. Переможців, обраних дитячим журі, нагороджено преміями по 1000 гривень. Це Тетяна Бехер — за повість-казку «Цариця Землина», Павло Кущ за повість «Метелик», Олена Крижанівська за твір «Мідне свічадо». Як бачимо, рішення дитячого та дорослого журі де в чому збігаються.

Самі нагороди — символічні статуетки у формі золотих лелек та гроші — вручали переможцям дітки, що у своїх українських костюмах не лише гарно виглядали, а ще й хором співали зі сцени прекрасними голосами. А зовсім маленька учениця театру-студії «Театріон» читала віршик. Незвичною церемонія виглядала ще й тому, що в залі поруч із багатьма гостями сиділи їхні діти, тож свято було справді затишне і тепле. Було видно: кожен, хто говорить зі сцени, вклав у проект частючку своєї душі. Коли робиш добру справу, вона зігріває серце. Люди, що опікуються конкурсом, покладають на нього великі надії і вірять, що наступний рік принесе ще кращі результати.

Юлія ЛУЗАН.

Як ми стаємо історією

Вийшла у світ книга кінороманів Сергія Правденка (Київ, видавництво «Щек», 2009)

Роки минають. Люди змінюються. Із плином часу ми накопичуємо в собі історію. Аж поки самі не стаємо нею...

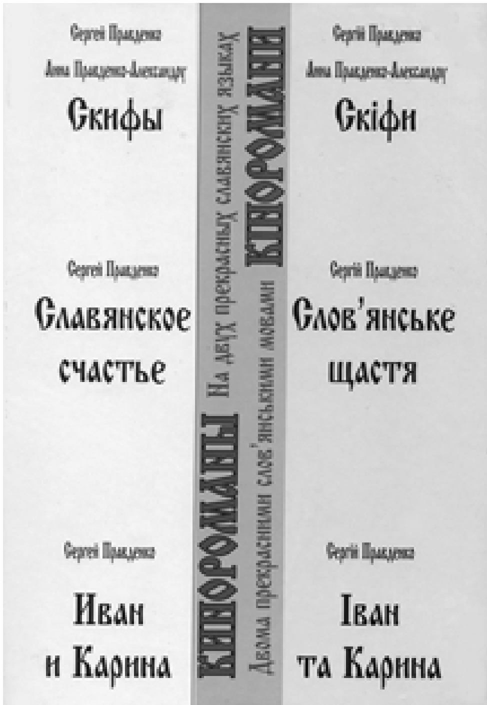
Сергій Правденко — не лише темпераментний публіцист, а й пам'ятний оратор кінця 1980-х — початку 90-х років. Саме він першим сказав з трибуни Верховної Ради УРСР про те, що українському парламенту потрібна власна газета. І зумів сказати це так, щоб його почули. Йому й завдячуємо появою на світ газети «Голос України».

Як і ця газета, кінороман Правденка також двомовні. Здається, не тільки через те, що наша країна — двомовна, а й задля підживлення російських кіностудій. Як на мене, — безпрограшний хід, адже не тільки в Україні мають пам'ятати про драматичне минуле нашого краю та непохитну силу й міць наших предків.

Багатосторінковий том вміщує три кіносценарії — «Скіфи», «Слов'янське щастя», «Іван та Карина». Це — не книжка для читання, а справжні кінороман, тематика яких має попит серед кінорежисерів, продюсерів та публіки. Тут — людина на тлі Великої Історії. Це — копітка та дуже чесна праця. Але важливо й те, що за достовірним «історичним» фактажем — глибоке осмислення людської природи та філософські настанови майбутньому поколінню.

Біографія автора, політика і журналіста, наскільки нам відомо, — яскрава і поважна. Але ця книжка про інше. Який слід ми лишаємо по собі? Ким будемо на тлі великої та всевідаючої історії? І чи не головне — досягти мудрості та просвітління і лишити тепло, яке зрушить кригу байдужості та зла?

Сценарій «Скіфів» (написаний разом з Анною Правденко-Александру, дочкою автора), може, найбільше увібрав досвіду Правденка-політика. Бо тут давньоримські патриції часто до смішного схожі на наших народних депутатів! Але це не заважає, бо захоплюючий сюжет покладено на добротну історичну основу. Такі пізнавально-пригодницькі сценарії дуже популярні в усьому світі.

А ось кінороман «Слов'янське щастя». Це — майже ціле століття карколомних подій та вируючих пристрастей у житті чотирьох поколінь одного роду. Від років НЕПу, сталінських репресій, крізь війну — до брежнєвського застою, горбачовської перебудови та гласності.

Історія родини Петра Сотниченка, який був майстром скрипок, розпочинається його весіллям із прекрасною Катериною. Крізь всі ці роки його скрипки із характерною позначкою — цифрою «100» — гратимуть мелодію, що нагадує вальс. Коли Петра заслали в Сибір і розлучили з дітьми й дружиною, ці скрипки передавалися з рук у руки і його синам, яких розвела війна, і його онукам, яких розділили в дитбудинку, і правнукам, які, врешті, закінчать довгу сагу розлуки родичів.

Цей кінороман охоплює не тільки родовід Сотниченків. Це — об'єднаний образ багатьох сімей. Сила наших пращурів, їхня віра в краще майбутнє, їхні страждання та радості, їхнє кохання та ненависть — у нашій крові, в нашій плоті, в нас.

Сценарій «Іван та Карина» починається як детектив. Початок 90-х, загадкове вбивство літнього чоловіка. Німецький офіцерський ніж, ліс, стежка, село. Розслідування повертає всю історію в 1937 рік, коли Іван, молодий хлопчина, рибалить на березі річки. А Карина — юне єврейське дівча, Іванове кохання з першого погляду — рибалить поруч.

Якось Іван допоміг такому собі Сашкові сховатися від енкаведистів. Якби він знав, що врятував безжалісного ката, котрий залишив Карину сиротою...

Далі була війна, Іван і Карина всю її пройшли. Одружилися й жили, й ніхто не гадав, що в мирні часи війна триватиме ще багато літ. Парадоксальний збіг обставин, неочікувана зустріч із Сашком, покаяння та прощення, помста і спасіння — все це діється на тлі вічного кохання Івана та Карини.

...Таке дивне і водночас справжнє життя в кінороманах Сергія Правденка. Його герої — реальні люди, які, можливо, живуть у сусідньому будинку. Тут все пов'язано, все послідовно, це — доля, наша і нашої країни, яку ми мусимо прийняти. А головне — не забувати про подвиги та гріхи прадідів. Бо якщо це буде забуто — що ми знатимемо про майбутнє?

Єлизавета ЗАВГОРОДНЯ.

Від редакції. ***Можливо, ми могли б сказати про Сергія Правденка набагато більше, ніж сказано вище, — адже він був нашим першим головним редактором, отож, знайомство наше давнє й докладне. Але нам здалася цікавою рецензія Єлизавети Завгородньої. Авторка — ровесниця нашої газети. І пише вона про час не пережитий особисто, а лише відчутий. Зрештою, історія й пишеться для тих, хто вміє відчувати. Й іноді живе відчуття буває точнішим за знання.***

«Джерельцю» — десять років

«Джерельце» — єдина в Криму україномовна дитяча газета, щомісячний додаток до так само єдиного на півострові україномовного щотижневого часопису «Кримська світлиця». Десятиріччя газети відзначили її шанувальники з усіх куточків автономії.

110 нинішніх номерів (мало б вийти 120, якби не хронічне недофінансування) цікавої, кольорової восьмисторінкової газети вмістили близько 12 тисяч роздумів дітвори про школу й про життя. А також вірші, малюнки і твори учасників конкурсів часопису «Ми — діти твої, Україно!», «Ми — кримські квіти українського віночка» та багатьох інших. Газета тричі посідала призові місця на всеукраїнських конкурсах журналістської майстерності. Ті, хто був її найпершими авторами, стали вже поетами й письменниками, студентами, аспірантами, викладачами вузів. А весь перелік юних і дорослих авторів не вмістився б і на восьми газетних сторінках, зазначив під час ювілею незмінний шеф-редактор «Джерельця» — поет Данило Кононенко.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Холодний Нарцис

У рамках Міжнародного проекту «Україна—Сербія» на сцені столичного театру «Сузір'я» поставлено сумну комедію Душана Ковачевича «Професіонал». Це — про те, що стається з чудовим опозиціонером, коли він отримує хоч трохи влади над людьми.

Проект готували два роки. Чи змогли наші актори за цей час порозумітися з сербським режисером Божидаром Джуровичем?

...Теодор Край (артист Юрко Яценко) — колишній опозиціонер, а тепер керує видавництвом. Виявляється, навіть робочий кабінет може дещо сказати про людину. В офісі Теодора Края на стінах — два портрети, які, мов імлою, оповиті сіро-білими плямами. А в глибині кімнати поблискує металевий стіл. Так-от, характер Теодора — розплывчастий і безглуздий. Утім, холодні сталеві риси розгледіти можна. Йому байдужі люди навколо. Він — Нарцис, і милується лише собою: галантно жонглює руками, самолюбиво сидить, закинувши ноги на стіл, навмисно довго не відповідає на телефонні дзвінки.

Підлеглі у такого начальника втрачають себе. Навіть закохана в Теодора секретарка Марта (актриса Лариса Паріс) стала якась скособочена й перелякана, аж заїкається. Мабуть, вона багато плаче, через те заіржавіла і її голос ріже нам слух.

Авторів, що приходять до видавництва, Теодор взагалі доводить до сказу. Нам показують одного з них, Психа (актор Михайло Жонін) — з червоним, як варений рак, обличчям і божевільно вирячеными очима.

Та ось приходить колишній поліцейський Лука (актор Володимир Пшеничний). Він майже 20 літ був поряд з колишнім опозиціонером Теодором Краєм — стежив за ним, записував крамольні промови і необережні п'яні балачки. І ненароком перейнявся «опозиційним» духом.

Тепер Лука має вигляд дуже застудженої людини. Він кашляє і витирає мокрого носа хусточкою. Що таке? Може, він застудився від душевного холоду Теодора? У вологих очах колишнього поліцейського — страждання. Він хоче позбутися тягаря, який довго лежав на душі. Лука приніс речі, загублені колись Теодором. Речі пам'ятні, як-от батьківський годинник, втрата якого колись була дуже болісна. Але тепер ці речі викликають у Теодора лише злість, бо нагадують йому, що він вже не той, яким був у своєму бурхливому минулому.

І що ж ми маємо? Справжньою людиною-професіоналом залишився тільки колишній поліцейський...

Дарина ОТВАГА.

Фото автора.

Що стається з чудовим опозиціонером, коли він отримує хоч трохи влади над людьми

З піснею ніс нам мир

Незвичайної долі була людина — Жамбил Жабаєв (Джамбул Джабаєв). Великий казахський поет, імпровізатор, письменник. У 90 років він був уже всесвітньо відомий, а в 10 років встав на творчий злет. Жамбилом захоплювалися, його твори перекладали іноземними мовами і видавали великими накладами і у колишньому СРСР, і за кордоном (Англія, Китай, Франція, Чехословакія тощо). Переклади зробили велику справу: вони залучили читача до творчості Жамбила, донесли образи і думки казахського акина до найвіддаленіших куточків. Казахський співець став рідним поетом для всіх народів світу.

Серед тих, хто перекладав великі твори Жамбила, були російські радянські письменники і поети: Михайло Шолохов, Микола Тихонов, Костянтин Симонов, французький письменник, публіцист, перекладач — Ромен Роллан, український поет — Павло Тичина. Для Павла Тичини Джамбул був дуже близьким другом.

Сам Джамбул дуже захоплювався українською поезією і літературою, схилявся перед творчістю Тараса Шевченка і перечитував його твори. Ставши вже знаменитим акином, у березні 1939 року, на честь 125-річчя великого Кобзаря склав поему «Пісня про Тараса»:

«Слушал я звонкий запев соловьиный, Слушал я песни твои, Украина.
В степи летели они по утрам,
Плыли, как лебеди, по водам Днепра.
Песни твои, мой любимый Тарас,
Вместе с народом я слушал не раз;
Горы склонялись и степи внимали
Голосу гнева, страданий, печали».

...У дерев'яній юрті кочівників, уночі, у сувору зимову заметіль 1846 року народився казахський акин. Недалеко від Прибалхашшя, серед ущелин, здіймалася до синього неба гора Джамбил. З її висоти були видні неозорі казахські степи. Від краю до краю до цього степу не долітали, напевно, без перепочинку птахи. Однак слово акина, промовлене на сході, вже завтра чулося на заході. З точки зору степовиків, хто не володіє словом, той не володіє нічим. А поезія Жамбила була найвищим Божим даром. Майже столітній шлях пройшов він зі своїм народом. Його талант розцвітав разом з казахською культурою.

У піснях Жамбила Жабаєва усіх приваблювала щирість, з якою промовлялося кожне слово. Якщо ненависть — то на повну силу, якщо любов — то до останнього подиху. Він не любив усе, що принижує людину, у своїх віршах і піснях говорив про те, що пізнав багато законів, від яких зігнулася його спина: закони місцевих царських керівників, баїв, закони кривавого Миколи...

Особливо чутливо ставився до несправедливості стосовно народів, тому всією душею бунтував проти фашизму, нацизму і війни.

У червні 1941 року, перебуваючи у лікарні, Жамбил одержав звістку про напад фашистської Німеччини на СРСР. Акин не зміг мовчати. Пісні лилися з народним гнівом. У вересні 1941 року поет пише свій відомий твір «Ленінградці, діти мої!»

У піснях Жамбила Жабаєва усіх приваблювала щирість, з якою промовлялося кожне слово.

Сама війна не обминула і родину акина. Він провів на фронт двох своїх синів — Алгадая і Ізтлеу. Обидва вони не повернулися додому.

Доля Алгадая Жамбилова, бійця 19-го гвардійського кавалерійського полку, за збігом обставин теж тісно пов'язана з Україною, а саме містом Синельниковим.

У 1942 році акин Жамбил, немов передчуваючи його смерть, на прощання сказав Алгадаю:

«…Мне покоя гнев не дает
Ночи целые напролет,
Я тревожных мыслей взгляд
Устремляю на Сталинград...
Твердо знают и стар, и млад:
Враг наш скоро будет разбит.
Совесть мира на Сталинград,
Затаив дыхание, глядит.
От седой моей бороды —
Я не белый клок оторвал,
Я родного сына послал,
Сталинградцы в ваши ряды!
Провожая его в поход,
«Алгадай! — сказав я ему, —
Бей, как следует, вражий сброд!..»

На фронті Алгадай став кулеметником. Його відразу полюбили в полку за мужність, сміливість і спритність у бою. Він мужньо бився пліч-о-пліч з своїми гвардійцями, захищаючи Сталінград. Коли закінчилася ця історична битва, в оточення Червоної Армії потрапили деякі дивізії фашистської армії, у тому числі і фельдмаршала Паулюса. Жамбил радів перемозі наших військ і свого сина.

У лютому 1943 року кавалеристи 19-го гвардійського полку, де воював кулеметник Алгадай Жамбилов, разом з іншими частинами Радянської Армії дійшли до селища Роздори Синельніковського району. Їхня атака була настільки стрімкою, що фашисти в паніці почали тікати. Під прикриттям танків радянські частини змогли вибити німців із селищ Роздори, Зайцеве, Веселе, Вільне, Парне... З боку Парного супротивника атакувала 35-та артилерійська дивізія...

«Спи спокійно, великий Жамбиле. Ми відшукали для тебе клаптик сумної землі, де лежить твій Алгадай.»

Через багато років після війни юні слідопити із середньої школи №5 міста Синельникове знайшли повідомлення, в якому було кілька рядків: «Діюча армія, 35-та артилерійська дивізія... О 14.00 бійці атакували...». Йшлося про синельніковську битву, важку і кровопролитну. Тільки в кавалерійському 19-му гвардійському полку 147 чоловік було вбито і 530 пропали безвісти. Але незабаром ворог опам'ятався і зумів підтягти свіжі резерви — танки, авіацію. А радянські частини, навпаки, залишилися без підкріплення і боєприпасів. Німецькі літаки на поземному польоті прицільно скидали бомби, але солдати, знехтувавши смертю, піднімалися в останню атаку, щоб зчепитися із ворогом урукопашну. Пізніше на місці бою слідопити відкопували останки воїнів з затиснутими в руках гвинтівками з холостими патронами.

У тому бою частини Радянської Армії змушені були відступити. Відступ прикривав кулеметник Алгадай Жамбилов зі своїми бойовими товаришами — молодшим лейтенантом Косковим, червоноармійцями Буяновим, землякками-казахами Жікібаєвим, Долабаєвим, Умбетовим. Вони зайняли позицію зі східного боку Синельникового. Солдати берегли патрони і стріляли короткими прицільними чергами. Але навіть коли замовк кулемет, фашисти не могли підступитися до них — бійці продовжували відстрілюватися з гвинтівок. Так акин втратив сина:

«Ты с поездки на фронт возвратился, ль с дали,
обласкать тебя дай...
Посетил ли ты холмик печальной земли,
Где лежит Алгадай?
Ты сказал ли устами ему старика:
«Спи спокойно, мой сын»,
Чтоб земля ему стала легка и мягка
В темной глуби тесни.
Словно прессом зажатое, сердце болит,
Тупо ноет спина...
Ненаглядный мой сокол врагами убит,
Весь, как бездна, темна...
Я лишь видимость, прежней веселости нет,
Мочи нет, чтоб ходить.
Я на внука гляжу —
сиротинка мой свет
Без отца будет жить...»

На східному боці міста Синельникового височіє курган із Зіркою. На братській могилі воїнів кавалеристів 19-го гвардійського полку викарбувані імена загиблих. Ці імена встановили пошуковці, котрі невтомно працювали і на місці подій, і в архівних установах. Багато фактів пощастило встановити завдяки допомозі мешканців східної частини Синельникового, котрі були свідками боїв.

Рідні і близькі героя до березня 1989 року не знали, де він похований. Була лише скупа звістка про те, що він геройськи загинув на Україні, у 1943 році. І тільки допитливі слідопити розшукали адресу, звідкіля призивався кулеметник-казах Алгадай Жамбилов. Євген Трушенко, підполковник, керівник історико-пошукової групи, написав листа до Казахстану на батьківщину Алгадая із повідомленням про те, що він похований на українській землі.

У березні 1989 року першим на могилі Алгадая побував старший син Алімкула, правнук Жамбила — Муратхан. А в вересні того самого року поклонитися праху батька в Синельникове приїхав молодший син Алгадая — Куаниш. Він уперше схилив свою голову над рідною могилою. Узяв жменьку української землі, і по його щоці покотилася сльоза. Куаниш після відвідування могили батька вклонився українській землі від роду Жамбилових.

У 2005 році уряд Республіки Казахстан виділив фінансову допомогу на встановлення в Синельниковому пам'ятника 67 казахстанцям, які загинули під час визволення України.

Втрата Алгадая стало для великого поета великим горем, від якого значно погіршилося його здоров'я, але ні на грам не зменшилася свята віра в перемогу. Поет дожив до неї, він на власні очі побачив радість народу. І, начебто переконавшись, що свою місію виконав, 99-літній Жамбил пішов з життя 22 червня 1945 року, напередодні параду в Москві.

У ту ніч над містом Алмати прошумів дощ, краплі його ще тремтіли на пелюстках квітучих яблунь і тугих листочках тополь. Фарбуючи в бузкові тони сніжні вершини, піднімалося сонце. Сімдесят п'ять кілометрів по степу, що полум'яніє від червоних тюльпанів, уздовж шпилястих гір, увінчаних білими снігами, рухався жалобний кортеж. Цілі аули і села виходили до нього назустріч у скорботному мовчанні, щоб віддати останню шану своєму поету — співцю життя.

У 1996 році українська делегація з м. Синельникового, побувавши в Казахстані на церемоніях, присвячених 150-річниці великого акина Жамбила Жабаєва, відвідала святиню — мавзолей акина. У думках тоді керівник пошукової групи сказав поетові «Спи спокійно, великий Жамбиле. Ми відшукали для тебе клаптик сумної землі, де лежить твій Алгадай. Нині він похований у братській могилі. Ми пам'ятатимемо про подвиг твоїх синів — не тільки рідних, а й всього казахського народу...»

Сьогодні, як данину поваги великому казахському поетові, київська місцева влада позитивно поставилася до прохання Посольства Республіки Казахстан в Україні про перейменування вулиці Кузьмінської Шевченківського району на вулицю Жамбила Жабаєва. 18 грудня 2008 року Київська міська рада одноголосно ухвалила рішення назвати вулицю Кузьмінську вулицею великого казахського поета. І тепер у древньому місті Київ є невелика вулиця з його ім'ям, який любив і поважав творчість Тараса Шевченка, який за допомогою пера і домбри все своє життя зближував два великі народи, а його син віддав своє життя заради миру і благополуччя на українській землі.

(Матеріал підготовлено Посольством Республіки Казахстан в Україні і Республіці Молдова).

ПОДРОБИЦІ

Книжки святкують ювілей

Чотири книжки з фонду бібліотеки Луганського національного університету ім. Т. Шевченка відзначають ювілей. Двом з них виповнюється по 100 і ще двом — по 150 років.

Цим унікальним фондом викладачі й студенти посправжньому пишаються, адже багато з тих книг мають і історичне значення, і найцікавіше оформлення. Частина книжок — з автографами видатних особистостей. За ними можна простежити шлях, що пройшла книжка, перш ніж потрапити сюди. Наприклад, на одній з них, крім автографа, знайшли штамп із написом французькою мовою, який інформує про те, що книжка належить бібліотеці французького автотранспортного полку. Коли почали дізнаватися, що це за полк і як книжка сюди потрапила, з'ясувалося ось що. Під час німецької окупації Парижа книга справді перебувала в бібліотеці цього полку, не потрапивши до зазначеного одержувача. А далі, можливо, книжку здали букіністам, потім вона переходила з рук у руки і, нарешті, її подарували університетській бібліотеці.

Найдавніша книжка фонду — «Арифметика...» Леонтія Магницького — їй більше трьохсот років! По 150 років цього року виповнюється праці Володимира Даля «Матросские досуги» і збірнику поезій Івана Нікітіна. Не набагато молодші — два інші примірники колекції: сто років прожили «Повне зібрання творів» Дмитра Писарєва, «Політичні й громадські ідеї декабристів». Є тут «Кобзар» Тараса Шевченка й перше видання віршів П'єра Жана Беранже, видані за життя поетів. А «Мертві душі» Гоголя дивують чудовими ілюстраціями. Книжка вважається кращим ілюстрованим виданням кінця XIX сторіччя. Найближчим часом рідкісне надходження до колекції очікується з фонду нині закритої бібліотеки заводу імені Леніна.

Сьогодні в бібліотеці ведеться штрих-кодування всіх цих книжок, і студенти одержать до них доступ он-лайн. Реальні екземпляри можна побачити в читальному залі. Доступно це не тільки студентам, а й усім луганчанам, вони можуть записатися до університетської бібліотеки. Єдиною складністю для хоронителів фонду залишається реставрація цих книг. У Луганську, на жаль, немає таких професіоналів. А от шлях книжки з надзвичайним інтересом відстежує й розшифровує Наталя Іванівна Корабльова. Цій справі вона присвятила все життя і у свої майже 80 років продовжує виконувати улюблену роботу.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Відкрите акціонерне товариство "Селянський комерційний банк "Дністер", що знаходиться у м.Львові, вул. Переяславська, 6а, повідомляє про те, що 17 квітня 2009р. об 11.00 год. за адресою м.Львів, вул. Зелена, 81 відбудуться загальні збори акціонерів Банку з наступним порядком денним:

1. Звіт Правління по підсумках діяльності ВАТ СКБ "Дністер" у 2008р.
2. Звіт Спостережної ради Банку та її Комітетів по підсумках роботи у 2008р.
3. Затвердження висновків Ревізійної комісії щодо діяльності ВАТ СКБ "Дністер" у 2008р.
4. Затвердження висновків зовнішнього аудиту по річній звітності Банку за 2008р.
5. Затвердження фінансових результатів роботи ВАТ СКБ "Дністер" у 2008р.
6. Оцінка роботи Правління та Спостережної ради.
7. Розподіл прибутку Банку за 2008 рік.
8. Основні напрямки роботи Банку на 2009 рік.
9. Оголошення 10-ї емісії акцій ВАТ СКБ "Дністер" у розмірі 45 млн. грн.
10. Зміни в складі виборних керівних і контролюючих органів Банку.
11. Внесення змін до Статуту та внутрішніх Положень, затвердження яких належить до компетенції Загальних зборів акціонерів.
12. Внесення змін до основних умов угод, затверджених Загальними зборами акціонерів 17.10.2006р., які укладаються з членами Спостережної ради та Ревізійної комісії Банку.

Реєстрація учасників зборів проводитиметься з 10.00 до 11.00 год. 17 квітня 2009р. за місцем проведення зборів. Для реєстрації акціонерам необхідно мати документ, що посвідчує особу, для представників акціонерів - документ, що посвідчує особу та доручення, оформлене згідно з чинним законодавством.

Пропозиції щодо включення додаткових питань до порядку денного можуть направлятись акціонерами не пізніше, як за 30 днів до дати проведення зборів Правлінню або Корпоративному секретарю Банку за юридичною адресою Банку в письмовому вигляді із зазначенням найменування (ПІБ) акціонера, кількості належних йому акцій, формулювання питання порядку денного.

З питань ознайомлення з документами, пов'язаними з порядком денним, просимо акціонерів звертатись до Корпоративного секретаря або Правління Банку.

Шляхом проведення 10-ї емісії акцій існуючої номінальної вартості планується збільшити Статутний капітал Банку до розміру 106 500 000 грн. Мета емісії - підвищення рівня капіталізації Банку, збільшення об'ємів операцій Банку.

Планується збільшити Статутний капітал на 45 млн. грн. Для цього випустити 4 500 000 000 шт. простих іменних акцій номінальною вартістю 0,01 грн. кожна, на загальну суму 45 000 000 грн. Акціонери Банку мають переважне право на придбання акцій нової емісії. Строк проведення емісії - з 13 по 29 травня 2009р. Збитки у зв'язку із збільшенням Статутного капіталу, та, відповідно, їх відшкодування, не передбачаються.

У зв'язку із збільшенням Статутного капіталу, планується внести такі зміни Статуту Банку:
1. В розділі 5. Статуту "Статутний капітал" ст.5.1. викласти у наступній редакції:
"Статутний капітал Банку становить 106 500 000 грн. (Сто шість мільйонів п'ятсот тисяч) гривень, який поділений на 10 650 000 000 шт. (Десять мільярдів шістсот п'ятдесят мільйонів) іменних акцій номінальною вартістю 0,01 грн. кожна".
2. В розділі 6. Статуту "Акції Банку" абз.1 ст.6.1. викласти в такій редакції:
"Випущені Банком акції за категоріями поділяються на прості в кількості 10 649 561 000 (Десять мільярдів шістсот сорок дев'ять п'ятсот шістдесят одна тисяча) штук та привілейовані в кількості 439 000 (Чотириста тридцять дев'ять тисяч) штук".

Основні показники фінансово-господарської діяльності Банку (тис. грн.)

Найменування показника	період	
	звітний	попередній
Усього активів	1 430 930	1 042 754
З них:		
Грошові кошти та їх еквіваленти	45 178	74 526
Основні засоби, нематеріальні активи, капітальні інвестиції	124 144	109 353
Довгострокові фінансові інвестиції	0	0
Сумарна дебіторська заборгованість, в тому числі:	5 725	2 942
запаси матеріальних цінностей	445	294
інші активи банку	5 280	2 648
Усього зобов'язань	1 278 102	904 245
З них:		
Поточні зобов'язання банку	143 680	173 394
Строкові зобов'язання банку	1 134 422	730 851
Власний капітал	152 828	138 509
У тому числі:		
Нерозподілений прибуток	0	3 993
Статутний капітал	61 500	61 500
Чистий прибуток (збиток)	14 718	14 646
Середньорічна кількість акцій (шт.)	6 150 000 000	6 150 000 000
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	0	0
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	0	0
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	451	427

Телефон для довідок: (8032) 244-84-20
Правління ВАТ СКБ "Дністер"

Правління Закарпатського обласного закритого акціонерного товариства по туризму та екскурсіях "Закарпаттурист"

повідомляє про проведення чергових Загальних зборів акціонерів ЗАТ "Закарпаттурист" (надалі - "збори"), які відбудуться 10 квітня 2009 року о 10:00 годині за адресою: м. Ужгород, вул. Кошицька, 30, в приміщенні конференц-залу ТОК "Світанок".

Реєстрація акціонерів з 9:00 до 9:45 годин за місцем проведення зборів.

Для участі у зборах представники акціонерів повинні мати документи, що засвідчують їх повноваження та особу.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Про обрання голови Загальних зборів, секретаря та лічильної комісії.
2. Затвердження результатів фінансово-господарської діяльності Товариства, його дочірніх підприємств та філій за 2008 рік, висновку Ревізійної комісії.
3. Про порядок розподілу чистого прибутку Товариства за фінансовими результатами 2008 року, визначення строку, порядку виплати дивідендів та покриття збитків.
4. Про основні напрямки діяльності та показники фінансово-господарської діяльності плану ЗАТ "Закарпаттурист" на 2009 рік.
5. Про затвердження Акту комісії по припиненню дочірнього підприємства "Ужгородське туристично-транспортне бюро" та внесення змін до Статуту ЗАТ "Закарпаттурист".
6. Про внесення змін до Статуту Лумшорського ДП ЛОК "Полонина" шляхом викладення його в новій редакції.
7. Про створення дочірнього підприємства "Закарпатський обласний центр по туризму та екскурсіях" ЗАТ "Закарпаттурист" та затвердження його Статуту.
8. Про ліквідацію філії "Іршавський центр туризму та екскурсій "Боржава".
9. Про ліквідацію філії "Ужгородське бюро подорожей та екскурсій".
10. Про продаж побутового корпусу ДП ЛОК "Полонина" в с. Лумшори Перечинського району.
11. Про передачу ведення реєстру власників іменних цінних паперів ЗАТ "Закарпаттурист".

Основні показники фінансово-господарської діяльності ЗАТ "Закарпаттурист" (тис. грн.)

Найменування показника	Період	
	Звітний	Попередній
Усього активів	31553	31760
Основні засоби	41992	41762
Довгострокові фінансові інвестиції	-	-
Запаси	920	1049
Сумарна дебіторська заборгованість	1535	1039
Грошові кошти та їх еквіваленти	185	695
Нерозподілений прибуток	- 1385	- 1462
Власний капітал	28287	28210
Статутний капітал	27800	27800
Довгострокові зобов'язання	1108	1337
Поточні зобов'язання	2158	1430
Чистий прибуток (збиток)	252	256
Середньорічна кількість акцій (шт.)	2780000	2780000
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)		
Загальна сума коштів, витрачена на викуп власних акцій протягом періоду		
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	242	264

Довідки за телефонами: (0312) 64-20-77, 64-05-47, 64-05-39.

Правління ЗАТ "Закарпаттурист".

Постановою Господарського суду м. Києва від 09.02.2009 у справі №23/7-б ТОВ «ДЕМЕКС» (04116, м. Київ, вул. Василевської Ванди, буд. 18, Код ЄДРПОУ 35649632) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ПП «ТРАЯНА» (01103, м. Київ, вул. Кіквідзе, буд.11). Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

ЗАКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «БРИЗ»

(код за ЄДРПОУ 02971162) повідомляє, що чергові загальні збори акціонерів ЗАТ «БРИЗ» відбудуться 21 квітня 2009 року о 10:00 за адресою: вул. Кінна, 22, м. Одеса.

Реєстрація акціонерів та їх представників проводитиметься з 9 год. до 9 год. 55 хв. за місцем проведення загальних зборів.

Порядок денний:

1. Звіт Правління про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 2008 рік.
2. Звіт Ревізійної комісії за 2008 рік.
3. Затвердження річного звіту та балансу за 2008 рік.
4. Про розподіл прибутків та покриття збитків за 2008 рік.

З матеріалами по порядку денному можна ознайомитись в правлінні товариства з робочі дні з 10 до 13 години.

Правління ЗАТ «БРИЗ».

Постановою Господарського суду м. Києва від 09.02.2009 р. у справі №23/9-б ТОВ «АВІАСАТ» (04116, м. Київ, вул. Василевської Ванди, буд. 18, код ЄДРПОУ 35649999) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ «ЛЕСТРАН» (01021, м. Київ, вул. М. Грушевського, 28/2, н/п №43). Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва від 09.02.2009 р. у справі №23/8-б ТОВ «ФОРТІС-ІНФОРМ» (03148, м. Київ, вул. Сім'ї Сосніних, буд. 3, Код ЄДРПОУ 35507831) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ПП «ШЕБОРН» (01103, м. Київ. вул. Кіквідзе, буд. 18). Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва від 09.02.2009 р. у справі №23/10-б ТОВ «ВАШАР» (01025, м. Київ, вул. Володимирська, буд. 7, оф. 1, код ЄДРПОУ 35254598) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ «СПЕЦТЕХМАСТЕР» (03134, м. Київ, вул. Булгакова, 16). Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ВАТ "Горлівське АТП 11432", повідомляють про проведення аукціону з продажу активів. На аукціон виставляються активи ВАТ "Горлівське АТП 11432": 1. Будинок, який знаходиться за адресою: м. Горлівка вул. Інтернаціональна, 83/9, площа - 27,1кв.м. (літ. Б-1), початкова ціна продажу - 10879,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 543,95грн. 2. Будинок майстерні (літ. И-1) без правоустановчих документів, яка знаходиться за адресою: м. Горлівка вул. Інтернаціональна, 83/10, площа - 56,1кв.м., початкова ціна продажу - 29172,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 1458,60грн. 3. Будинок (лит.А2-1) без правоустановчих документів, яка знаходиться за адресою: м. Горлівка вул. Інтернаціональна, 83, площа - 9,6кв.м., початкова ціна продажу - 4968,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 248,40грн. 4. Приміщення складу (літ. У-1) без правоустановчих документів, яка знаходиться за адресою: м. Горлівка вул. Інтернаціональна, 83, площа -11,3кв.м., початкова ціна продажу - 5650,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 282,50грн. З фіксованими умовами аукціону та технічною характеристикою майна, можна ознайомитись у організатора аукціону. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону-17,00грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД ВАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору аукціону Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 15 календарних днів до 13.00 год. 16 березня 2009р. включно. Аукціон відбудеться після 15 календарних днів із дня публікації інформації 17 березня 2009р. об 11.00 год. на Регіональній товарній біржі "Восток"" за адресою: м. Донецьк, вул. Артема, 27. Переможець аукціону на підставі затвердженого протоколу аукціону укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ВАТ "Горлівське АТП 11432".

Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83.

ЗАТ "Артемівський завод шампанських вин "АРТЕМІВСЬК ВАЙНЕРІ"

повідомляє, що 18 квітня 2009р. о 10-00 відбудуться чергові загальні збори акціонерів за адресою: м.Ялта, вул.Дражинського, 50, конференцзал.

Порядок денний зборів:

1. Затвердження робочого регламенту та робочих органів загальних зборів.
2. Звіт Генерального директора про фінансово-господарську діяльність акціонерного товариства за 2008р. та основні напрямки розвитку у 2009р.
3. Звіт Спостережної ради за 2008р.
4. Звіт та висновки Ревізійної комісії про фінансову звітність Товариства за 2008р.
5. Затвердження фінансової звітності Товариства за 2008 рік та основних напрямків розвитку у 2009 році. Розподіл прибутку за 2007 та 2008р.р.
6. Про відміну рішення загальних зборів акціонерів від 01.11.2008р. про перейменування Товариства та внесення змін до Статуту.

Основні показники фінансово-господарської діяльності підприємства (тис.грн.)

Найменування показників	період	
	звітний 2008	попередній 2007
Всього активів	300234.0	229008.2
Основні засоби	63504.0	34250.3
Довгострокові фінансові інвестиції	-	-
Запаси	139021.0	124044.5
Сумарна дебіторська заборгованість	85453.0	68296.3
Грошові кошти та їх еквіваленти	7463.0	1886.4
Нерозподілений прибуток	111963.0	92606.5
Власний капітал	183365.0	163927.0
Статутний капітал	46977.9	46977.9
Довгострокові забов'язання	3509.0	3653.0
Поточні забов'язання	113360.0	61428.2
Чистий прибуток (збиток)	19357.0	15395.3
Середньорічна кількість акцій (шт.)	-	-
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	-	-
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	-	-
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	725	802

Реєстрація учасників зборів буде проходити 18 квітня 2009р. з 09-00 до 09-45 за місцем проведення зборів. Для реєстрації акціонерам необхідно мати документ, який засвідчує особу. Представникам акціонерів також мати довіреність, оформлену згідно діючого законодавства.

Телефон для довідок (0627)49-85-74.

Генеральний директор
ЗАТ "Артемівський завод шампанських вин "АРТЕМІВСЬК ВАЙНЕРІ"
Генеральний директор О.Ю.ГАРКУША

Постановою Господарського суду м. Києва визнано банкрутом ТОВ «Стані ЛТД» (ЄДРПОУ 35633093, 01024, м. Київ, бул. Л. Українки, 15) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором боржника призначено ініціюючого кредитора. Претензії кредиторів приймаються за адресою: 03115, м. Київ, поштове відділення 115, а/с 72.

Постановою Господарського суду м. Києва визнано банкрутом ЗАТ «Страхова компанія «Альянс-страхування»» (ЄДРПОУ 35633355, 01024, м. Київ, вул. Академіка Богомольця, 6) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором боржника призначено ініціюючого кредитора. Претензії кредиторів приймаються за адресою: 03115, м. Київ, поштове відділення 115, а/с 72.

ОГБК «Центр» (Код ЄДРПОУ 22933821) повторно звертається до членів кооперативу, що мають гаражі по вул. Н. Ополченя, 23, зареєструватись до 15 березня 2009 р. В разі не реєстрації збори виключать з кооперативу, місця передадуть другим членам.

Правління.

Постановою господарського суду Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22-а) від 17 лютого 2009 року у справі №5/61/09 Товариство з обмеженою відповідальністю «Виробничо-комерційна фірма ТРАНС-ОІЛ» (юридична адреса: м. Миколаїв, вул. Спаська, б. 1; ЄДРПОУ 34510691) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Тимофєєву Л. Б. (ліц. АВ №158278 від 16.10.06 р., адреса: 54017, м. Миколаїв, а/с 179).

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) постановою від 04 лютого 2009 року по справі № Б-39/133-08 визнав банкрутом ТОВ "Торговий дім "ХТЗ" (ЄДРПОУ 32563935, м. Харків, пр. Московський, 275).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вакуленка В. В. (ліц. АБ № 176218 від 07.09.05 р., 61045, м. Харків, вул. Шекспіра, 12-А, к. 5-А, тел. 773-01-30). Претензії приймаються протягом місяця.

В оголошенні про порушення справи № Б-39/200-08 про банкрутство ТОВ "Вега" (ГУ № 25 (4525) від 12.02.2009 р.), код ЄДРПОУ слід читати 32548629.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою правління Фонду
соціального страхування від нещасних випадків на виробництві
та професійних захворювань України
від 26.02.2009 року № 1

ЗВІТ
про страхову діяльність Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України, стан охорони праці в народному господарстві, соціальний захист потерпілих на виробництві, використання страхових коштів у 2008 році

Станом на 1 січня 2009 року кількість взятих на облік у Фонді соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України (далі - Фонд) страхувальників становила 1 228 239, у тому числі юридичних осіб - 834 734, фізичних осіб, які використовують найману працю, - 393 299, добровільно застрахованих - 206. Кількість страхувальників у 2008 році збільшилась на 84 445 страхувальників, або 7,4 відсотка у порівнянні з початком року.

Сума надходження страхових коштів до Фонду, враховуючи зараховані в рахунок страхових внесків витрати по соціальному страхуванню, збільшилась на 30,8 відсотка порівняно з 2007 роком. Тобто, бюджет Фонду, затверджений постановою правління Фонду від 14.12.2007 року № 63 "Про бюджет Фонду на 2008 рік" (із змінами), за доходами виконано майже на 102 відсотки, плановий показник - 4 004,9 млн. грн., фактичний - 4 084,3 млн. грн. При цьому акумульовано надходження коштів до Фонду в сумі майже 3 949,0 млн. грн., в тому числі страхових внесків роботодавців - 3 926,9 млн. грн., або 101,8 відсотка від плану.

Фінансування видатків на заходи з профілактики нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань в звітному періоді становить понад 118,4 млн. гривень, що в 3,8 раза більше в порівнянні з 2007 роком.

Одним із основних завдань соціального страхування від нещасного випадку є проведення профілактичних заходів, спрямованих на усунення шкідливих і небезпечних виробничих факторів, запобігання нещасним випадкам на виробництві, професійним захворюванням та іншим випадкам загрози здоров'ю застрахованих, викликаним умовами праці.

У 2008 році порівняно з аналогічним періодом 2007 року кількість випадків травматизму на виробництві зменшилась на 12,2% (на 2 311 осіб), у тому числі зменшилась на 7,4% (на 68 осіб) кількість травмованих із смертельним наслідком.

За звітний період спостерігається збільшення кількості випадків професійного захворювання на виробництві на 14,2 відсотка (на 846 осіб), і зменшення кількості випадків смерті від професійного захворювання на 4,9 % (22 особи).

77,8% нещасних випадків сталося через організаційні причини, а саме: через порушення трудової і виробничої дисципліни, порушення правил дорожнього руху тощо; 14% нещасних випадків - через технічні причини (незадовільний технічний стан виробничих об'єктів, засобів виробництва, транспортних засобів та інші); 8,2% нещасних випадків - через психофізіологічні причини (травмування внаслідок протиправних дій інших осіб та інші).

За 2008 рік з бюджету Фонду надано соціальних послуг і виплачено страхових виплат потерпілим (членам їх сімей) на суму 3 161,4 млн. гривень.

Страхові виплати, передбачені Законом України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності", отримують 319 тисяч потерпілих на виробництві та їх утриманців. Середній розмір щомісячної страхової виплати, яку отримують 298,5 тис. потерпілих, у 2008 році склав 536,7 грн., що на 85грн., або на 18,8 відсотка більше порівняно з 2007 роком. Середній розмір щомісячної страхової виплати, яку отримують 20,5 тис. осіб, які мають на це право в разі втрати годувальника, за звітний період склав 562,0 грн., що на 96 грн., або на 20,6 відсотка більше, ніж за 2007 рік. При цьому слід зазначити, що випереджаючими темпами зростає розмір одноразових страхових виплат.

Основна частина страхових виплат припадає на щомісячні виплати потерпілим, членам їх сімей (2 060,6 млн. грн., або 50,5 % від доходів Фонду) та виплати одноразової допомоги (685,7 млн. грн., або 16,8 % від доходів Фонду).

У 2008 році у зв'язку зі стійкою втратою професійної працездатності одноразову допомогу отримали 15 997 потерпілих, що порівняно з 2007 роком менше на 20 осіб. Розмір цієї допомоги в середньому на одного потерпілого у звітному періоді становив 30,2 тис. гривень, що більше на 25 %, ніж у 2007 році.

Одноразову допомогу у зв'язку із смертю потерпілого виплачено 1486 утриманцям та 1642 сім'ям. У 2008 році ця допомога у середньому становила 22,4 тис. гривень на одного утриманця та 103,4 тис. гривень на одну сім'ю, що більше в порівнянні з 2007 роком на 25,4% і 28,0 %, відповідно.

У 2008 році Фондом продовжувались виплати потерпілим грошових сум на відшкодування моральної (немайнової) шкоди за наявності встановлення факту заподіяння цієї шкоди, що виникли до 23.02.2007 року, на виконання рішень судів. Відшкодовано моральну (немайнову) шкоду 672 потерпілим на суму майже 10,3 млн. грн., що на 83 % менше, ніж у 2007 році. Кількість потерпілих, які отримали цей вид страхової виплати, зменшилась порівняно з 2007 роком на 78 відсотків. При цьому слід зазначити, що Законом України від 23.02.2007 року № 717 "Про внесення змін до Закону України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання України" норму щодо відшкодування Фондом моральної шкоди було виключено.

За звітний період Фондом було профінансовано видатки на медичну, професійну та соціальну реабілітацію потерпілих на виробництві у сумі понад 200,5 млн. гривень.

Протягом року медичні та соціальні послуги надавались усім потерпілим, які звернулись до Фонду. Порівнюючи забезпечення потерпілих на виробництві санаторно-курортним лікуванням з попереднім періодом у 2008 році можна помітити значне підвищення кількості потерпілих, які отримали дані послуги. Так, санаторно-курортним лікуванням було забезпечено 11294 інвалідів, що на 14,9 відсотка більше, ніж у 2007 році. Загальна сума коштів на санаторно-курортне лікування потерпілих на виробництві у звітному періоді склала понад 55,7 млн. грн., що у 2,5 раза більше порівняно з 2007 роком.

Значно зросли витрати Фонду на придбання протезно-ортопедичних виробів для потерпілих. Загальна сума цих видатків у 2008 році склала 15,6 млн. грн., що на 83,5% більше порівняно з 2007 роком. Це дозволило забезпечити протезно-ортопедичними виробами 3650 потерпілих, що на 1142 особи, або на 45,5% більше, ніж у минулому році.

У 2008 році Фондом було придбано 1266 автомобілів для інвалідів внаслідок трудового каліцтва та професійного захворювання на загальну суму 39,8 млн. грн. Враховуючи інші видатки, пов'язані із забезпеченням інвалідів спецавтотранспортом, загальна сума цих витрат становила майже 47,2 млн. гривень.

Видатки з бюджету Фонду у 2008 році зросли на 23,3 відсотка порівняно з 2007 роком і становили понад 3 672,8 млн. гривень, що менше запланованих показників на 4,8 відсотка.

Розділ 1. Формування та використання страхових коштів Фонду
1.1. Формування доходної частини бюджету Фонду

Показники	№ рядка	Затверджено бюджетом Фонду на 2008 рік (тис. грн.)	Надходження коштів у 2008 році (тис. грн.)	Кількість страхувальників
А	Б	1	2	3
Доходна частина бюджету Фонду	1	4 004 945,7	4 084 255,2	х
у тому числі:				
Залишок коштів на початок бюджетного періоду	1.1	135 269,9	135 269,9	х
Надходження	1.2			
Страхові внески роботодавців (всього), з них:	1.2.1	3 858 185,0	3 926 899,9	1 228 239
юридичних осіб	1.2.1.1			834 734
фізичних осіб	1.2.1.2			393 299
Добровільні внески	1.2.2	62,8	90,5	206
Інші надходження, одержання яких не суперечить законодавству	1.2.3	11 428,0	21 994,9	х
в тому числі:				
Пеня з страхувальників за несвоєчасну сплату страхових внесків	*1.2.3.1*	*953,1*	*1 997,7*	*х*
Кошти, одержані від стягнення штрафів за адміністративні право-порушення з посадових осіб підприємств, установ, організацій, фізичних осіб, які використовують найману працю	*1.2.3.2*	*1 905,4*	*1 931,9*	*х*
Інші надходження		*8 569,5*	*17 980,6*	
Прибуток, одержаний від розміщення тимчасово вільних коштів Фонду, у тому числі резерву коштів, на вкладних (депозитних) рахунках	1.2.4		84,7	

1.2 Формування видаткової частини бюджету Фонду

Показники	№ рядка	Затверджено бюджетом Фонду на 2008рік (тис. грн.)	Витрачено коштів у 2008 році (тис. грн.)
А	Б	1	2
Видаткова частина бюджету (всього) у тому числі:		3 856 583,6	3 672 819,0
Профілактика нещасних випадків	2	132 000,0	118 418,9
Медична, професійна та соціальна реабілітація потерпілих на виробництві	3	207 734,5	200 527,1
Відшкодування шкоди, заподіяної працівникові внаслідок ушкодження його здоров'я або в разі його смерті	4	3 053 211,2	2 960 894,0
Видатки по перерахуванню коштів (обслуговування банківськими установами та УДППЗ "Укрпошта")	5	28 951,3	20 866,0
Судові витрати та виконавчий збір	6	161,7	63,5
Витрати на забезпечення діяльності по обслуговуванню потерпілих та інвалідів	7	2 863,2	2 833,3
Видатки на створення лікувально-профілактичної бази Фонду	8	40 500,0	0,0
Витрати на проведення заходів із страхувальниками відповідно до завдань страхування від нещасного випадку	9	2 080,6	2 063,8
Витрати на виконання інших робіт, пов'язаних з координацією страхової діяльності	10	4 878,3	4 819,7
Витрати на організацію роботи Фонду	11	384 202,8	362 332,7

Розділ 2. Стан охорони праці в народному господарстві

Страхові випадки, які зареєстровані робочими органами виконавчої дирекції Фонду у 2008 році (у порівнянні з 2007 роком)

випадки травматизму на виробництві (згідно з складеними актами за формою Н-1)				випадки профзахворювань на виробництві (згідно з складеними актами за формою П-4)			
травмовано осіб у 2008 році, всього	травмовано осіб у 2007 році, всього	в т.ч. травмовано смертельно у 2008 році	в т.ч. травмовано смертельно у 2007 році	професійні захворювання у 2008 р., всього	професійні захворювання у 2007 р, всього	кількість осіб, які померли внаслідок професійної хвороби у 2008 р.	кількість осіб, які померли внаслідок професійної хвороби у 2007 р.
16 671	18 982	857	925	6 793	5 947	445	467

Розділ 2.1. Проведення профілактичних заходів

Показники	№ рядка	Сума витрат	
		Передбачено бюджетом Фонду на 2008рік (тис. грн.)	Витрачено коштів у 2008році (тис. грн.)
А	Б	1	2
Профілактика нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань	2	**132 000,0**	**118 418,9**
Національна, галузеві, регіональні програми розвитку виробництва засобів індивідуального захисту працівників	2.1	3 127,4	359,1
Фінансування навчання та підвищення рівня знань спеціалістів, які вирішують питання охорони праці	2.2	3 600,0	3 043,7
Фінансування заходів з пропаганди безпечних та нешкідливих умов праці	2.3	40 204,0	39 278,9
Фінансування інших профілактичних заходів відповідно до завдань страхування від нещасних випадків	2.4	85 068,6	75 737,2

Розділ 3. Соціальні послуги потерпілим

Показники	№ рядка	Передбачено бюджетом Фонду на 2008 рік (тис. грн.)	Витрачено коштів у 2008 році (тис. грн.)	Кількість потерпілих, які отримали соціальні послуги у 2008 році
А	Б	1	2	
Медична, професійна та соціальна реабілітація потерпілих на виробництві	3	**207 734,5**	**200 527,1**	**х**
Витрати на лікування потерпілих на виробництві у лікувально-профілактичних закладах	3.1	30 500,8	29 235,4	26 038
Витрати на придбання путівок для санаторно-курортного лікування інвалідів	3.2	56 415,7	55 745,7	11 294
Витрати на придбання протезно-ортопедичних виробів	3.3	16 040,7	15 577,0	3 650
Витрати на протезування зубів	3.4	87,0	28,6	37
Витрати на протезування очей та придбання окулярів	3.5	64,8	18,0	64
Витрати на слухові апарати	3.6	183,5	110,9	164
Витрати на вироби медичного, медикаментозного призначення та лікарські засоби	3.7	21 005,1	20 035,8	21 183
Витрати на додаткове харчування	3.8	1 209,4	1 060,7	281
Витрати на професійне навчання або перекваліфікацію за індивідуальними програмами реабілітації потерпілих та інші витрати	3.9	123,8	61,8	3
Витрати на спеціальний медичний догляд	3.10	7 191,6	6 644,4	1 186
Витрати на постійний сторонній догляд	3.11	14 219,0	13 628,3	4 742
Витрати на побутове обслуговування	3.12	9 274,4	8 683,0	5 982
Витрати на придбання спеціальних засобів пересування (коляски)	3.13	2 526,2	2 415,6	500
Витрати на соціальну реабілітацію потерпілих, в тому числі разова грошова допомога непрацюючим інвалідам	3.14	159,8	96,6	10
Компенсація витрат на бензин, ремонт і технічне обслуговування автомобілів та на транспортне обслуговування інвалідів	3.15	782,2	760,4	5 271
Компенсація вартості придбання автомобілів та навчання їх керуванню	3.16	47 950,5	46 424,9	1 266

Розділ 4. Страхові виплати потерпілим

Страхові виплати	№ рядка	Передбачено бюджетом Фонду на 2008 рік (тис. грн.)	Витрачено коштів за 2008 рік	Кількість потерпілих, які отримали страхові виплати у 2008 році
А	Б	1	2	
Відшкодування шкоди, заподіяної працівникові внаслідок ушкодження його здоров'я або в разі його смерті	**4**	**3 053 211,2**	**2 960 894,0**	**318 985**
Витрати, пов'язані з відшкодуванням Пенсійному фонду України виплачених ним пенсій по інвалідності внаслідок нещасного випадку на виробництві або професійного захворювання та пенсій у зв'язку з втратою годувальника, який помер внаслідок нещасного випадку	4.1	103 615,3	102 838,5	
Допомога у зв'язку з тимчасовою непрацездатністю до відновлення працездатності або встановлення інвалідності	4.2	105 521,5	99 762,0	34 067
Одноразова допомога потерпілому в разі стійкої втрати професійної працездатності	4.3	504 775,9	482 673,1	15 997
Щомісячна грошова сума в разі часткової чи повної втрати працездатності, що компенсує відповідну частину втраченого заробітку потерпілого	4.4	1 962 272,3	1 922 203,6	298 470
Виплата при тимчасовому переведенні потерпілого на легшу роботу	4.5	961,6	651,5	328
Одноразова допомога в разі смерті потерпілого	4.6	219 943,5	203 018,7	1 486-утр. 1 642-сім'ї
Щомісячні страхові виплати особам, які мають на це право в разі втрати годувальника	4.7	144 064,1	138 360,3	20 515
Витрати на поховання у разі смерті потерпілого	4.8	1 794,3	1 124,1	829
Грошові суми за моральну (немайнову) шкоду за наявності факту заподіяння цієї шкоди потерпілому	4.9	10 262,7	10 262,2	672

Розділ 5. Витрати на організацію роботи виконавчої дирекції Фонду та її робочих органів

Показники	№ рядка	Затверджено бюджетом Фонду на 2008 р. видатків (тис. грн.)	Витрачено коштів у 2008 р. (тис. грн.)
А	Б	1	2
Витрати на організацію роботи Фонду	**5**	**384 202,8**	**362 332,7**
Поточні видатки виконавчої дирекції Фонду та її робочих органів	5.1	299 202,5	290 676,5
в тому числі забезпечення поточної діяльності правління Фонду	5.2	122,8	14,0
Капітальні видатки виконавчої дирекції Фонду та її робочих органів	5.3	85 000,3	71 656,2

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою правління Фонду
соціального страхування від нещасних випадків на виробництві
та професійних захворювань України
від 26.02.2009 року № 1

Звіт про виконання бюджету Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України за 2008 рік

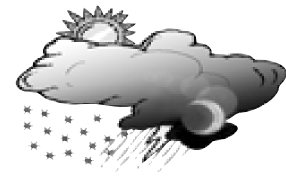
(тис.грн.)

№ п/п	Статті бюджету	КЕКВ	Бюджет (план)	Виконання Факт	Виконання %
1	2	3	4	5	6
	I. Доходи				
1	**Оборотна касова готівка на покриття тимчасово касових розривів для фінансування страхових виплат, соціальних послуг поточного місяця**		**135 269,9**	**135 269,9**	
2	**Резерв коштів для забезпечення виконання завдань страхування від нещасного випадку**		**0,0**	**0,0**	
3	**Надходження**		**3 869 675,8**	**3 948 985,3**	**102,05%**
3.1	Страхові внески роботодавців		3 858 185,0	3 926 899,9	101,78%
3.2	Добровільні внески		62,8	90,5	144,11%
3.3	Інші надходження, одержання яких не суперечить законодавству		11 428,0	21 994,9	192,46%
	Всього доходів:		***4 004 945,7***	***4 084 255,2***	***101,98%***
	II. Видатки				
1	**Профілактика нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань**	**1310**	**132 000,0**	**118 418,9**	**89,71%**
2	**Медична, професійна та соціальна реабілітація потерпілих на виробництві**	**1344**	**207 734,5**	**200 527,1**	**96,53%**
3	**Відшкодування шкоди, заподіяної працівникові внаслідок ушкодження його здоров'я або в разі його смерті**	**1343**	**3 053 211,2**	**2 960 894,0**	**96,98%**
4	**Видатки по перерахуванню коштів (обслуговування банківськими установами та УДППЗ "Укрпошта", програмно-технічного комплексу "Клієнт-Казначейство")**	**1345**	**28 951,3**	**20 866,0**	**72,07%**
5	**Судові витрати та виконавчий збір**	**1346**	**161,7**	**63,5**	**39,27%**
6	**Витрати на забезпечення діяльності по обслуговуванню потерпілих та інвалідів**	**1347**	**2 863,2**	**2 833,3**	**98,96%**
7	**Видатки для створення лікувально-профілактичної бази Фонду**	**1348**	**40 500,0**	**0,0**	**0,00%**
8	**Витрати на проведення заходів із страхувальниками до завдань страхування від нещасного випадку**	**1349**	**2 080,6**	**2 063,8**	**99,19%**
9	**Витрати на виконання інших робіт, пов'язаних з координацією страхової діяльності**	**1330**	**4 878,3**	**4 819,7**	**98,80%**
10	**Поточні видатки виконавчої дирекції Фонду та її робочих органів**	**1100**	**299 202,5**	**290 676,5**	**97,15%**
10.7	в т. ч. забезпечення поточної діяльності правління Фонду	1172	122,8	14,0	11,40%
11	**Капітальні видатки виконавчої дирекції Фонду та її робочих органів**	**2000**	**85 000,3**	**71 656,2**	**84,30%**
	Всього видатків:		***3 856 583,6***	***3 672 819,0***	***95,24%***
12	**Резерв коштів для забезпеченя виконання завдань страхування від нещасного випадку**		**82 564,2**	**82 564,2**	
13	**Оборотна касова готівка на покриття тимчасово касових розривів для фінансування страхових виплат, соціальних послуг наступного бюджетного періоду**		**65 797,9**	**328 872,0**	
	Перевищення доходів над видатками (+), видатків над доходами (-)		**0,0**	**0,0**	

Виконавча дирекція Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України

КУРІНЬ

№ 37 (4537) СУБОТА, 28 ЛЮТОГО 2009

1 березня в Україні часом сніг, налипання мокрого снігу, на крайньому півдні сніг з дощем. Вітер північно-східний, північно-західний, 5—12 м/с, місцями пориви 15—20 м/с. На дорогах ожеледиця. Температура вночі 0—8 градусів морозу, на Лівобережжі та в Карпатах до 9—11°, удень від 5° морозу до 3° тепла, на крайньому півдні вночі і вдень 1—6° тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 28 ЛЮТОГО

❒ 1533. Народився французький філософ і письменник Мішель Монтень. ❒ 1759. Папа Римський дав дозвіл на переклад Святого Письма національними мовами. ❒ 1854. У США засновано Республіканську партію. Виступала проти рабства в країні. ❒ 1880. Народився видатний вірменський художник Мартирос Сар'ян. ❒ 1914. Цар Микола II оголосив про початок боротьби з надмірним уживанням алкоголю. ❒ 1915. У Швейцарії Л. Юркевич заснував журнал «Боротьба» — як орган закордонної організації УСДРП. ❒ 1921. Спалахнув Кронштадтський заколот — антибільшовицьке повстання моряків.

Метафізичні думки

(Ірраціональні істини)

☞ ***Вимірювати дурість дурня розумом розумного — те саме, що вимірювати кілометри кілограмами.***

☞ ***Одним з новітніх досягнень мореплавання (пароплавства) є те, що корабель пливе, а пасажири сидять на мілині.***

☞ ***З появою колеса людство вже не йде до своєї загибелі, а котиться.***

☞ ***Усе, що не можуть зрозуміти, оголошують фантастикою, однак фантастика знаходить своє розуміння.***

☞ ***Загальноприйнята думка — це думка, яку суспільство приймає загалом.***

☞ ***Обіцяти — найкращий спосіб не дати.***

☞ ***Вільнодумство — мати вседозволеності.***

Мирослав МИЛОРАДОВИЧ.

Фото Юрія ПЕРЕБАЄВА.

7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Три в одній

Задля спрощення механізму реалізації політичної корупції Комітет з питань депутатської етики підготував законопроект про суміщення депутатської картки з дебетною та кредитною.

Ідея для мавпування

У Росії з'явилася дитяча політична організація «Ведмедики». В Україні ж можна заснувати дитячий політичний рух «Поросята».

Золоті голоси співучої нації

Голос українського депутата набагато дорожчий за голос співака будь-якої нації.

Політична абетка

Двох «Ю» забагато, тим паче великих.

Борис РЕВЧУН.

На вершині демократії

Основу злодійської влади складають мільйонери, основу моральної, демократичної, патріотичної — мільярдери!

Корисна порада

Головне на шляху до Європи — не озиратися на руїни, що лишаються після тебе.

Новини акробатики

Для того в країні все й перевернуто догори ногами, щоб легше текло в кишені олігархів.

Олександр ПЕРЛЮК.

Артист

А до політики в Миколи
І справді неповторний хист,
І не подумав би ніколи.
Але ж який пропав артист!

Диспут

— Ну як, дідусю,
Вам мій виступ? —
Питає в мери кандидат.
— Та ми оце вступили
в диспут:
Чи правда,
що вам біс не брат?

Щасливчик

Петру всміхнулася фортуна.
За що — нікому невтямки.
Тепер співа пісні з трибуни
Та ще й розказує байки.

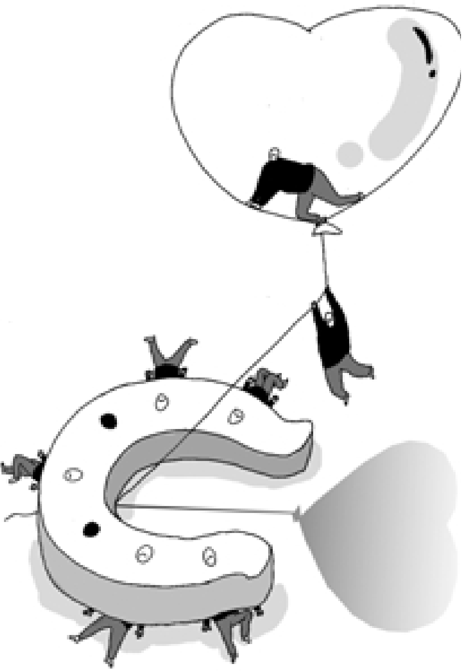
Не приймаю — видаю

Бабуся загляда в кімнату.
— Приймаєте? —
питає депутата.
— Зійдіть, будь ласка,
із порогу,
Я видаю сьогодні допомогу.

Володимир СЛЄПЦОВ.

ОГОЛОШЕННЯ на Курському вокзалі Москви: «Уважаемые пассажиры! Скорый поезд на Лубянку отправляется с четвертого пути!»

ДОШКА ПОШАНИ

Наш шлях у пітьмі?

Микола Мартиненко, голова фракції НУ—НС:

— ...Я й кажу: для партії буде краще, коли Ющенко її залишить, НСНУ зуміє сама знайти свій політичний шлях.

Від чергового:

— Але ми вже наперед знаємо, що цей шлях пролягатиме від підкови до серця.

Про заритих і наритих

Геннадій Москаль, НУ—НС:

— Кажуть, особисто Віктор Іванович Балога кричав на Закарпатське СБУ, сказав, що «зариє» їх, усіх розжене, якщо вони чого-небудь на мене не знайдуть.

Від чергового:

— Судячи з того, що їх ще не зарили, вони нарешті на вас щось таки нарили!

Чому всі ходять з червоними вухами?

Юлія Тимошенко, Прем'єр-міністр (про міністрів):

— Ви зобов'язані самі вирішувати питання, а не коли вас за вуха смикає прем'єр-міністр...

Від чергового:

— Дивно, ви смикаєтет своїх міністрів, а вся країна ходить з червоними вухами.

Не займайтеся самолікуванням

Віктор Янукович, лідер Партії регіонів:

— Мені вже соромно ходити в парламент, коли я приходжу в парламент, я йду з парламенту — мені потрібно лікуватись.

Від чергового:

— От бачте, як погано вам у парламенті без лікаря Богатирьової!

Жартуємо по-новому

Тарас Чорновіл, народний депутат, Партія регіонів:

— Зважаючи на те, які в нас чоловіки, їхній день потрібно святкувати не 23 лютого, а 1 квітня.

Від чергового:

— І відповідно так і жартуватимем: мовляв, а у вас уся спина... й досі біло-блакитна!

Скиньмося...

Арсеній Яценюк, колишній глава парламенту (про Д. Фірташа):

— У сьогоднішніх умовах, ні я не хочу просити гроші, ні він, мабуть, не дасть цих грошей.

Від чергового:

— У сьогоднішніх умовах ви заробите набагато більше, коли не станете просити в нього гроші взагалі.

Кравчучкою під танк

Леонід Кравчук, колишній Президент України:

— Віктор Андрійович вважає, що він — танк, але в мене великі сумніви. Танк, що не стріляє, нікому не потрібен.

Від чергового:

— Інша справа кравчучка! Не стріляє, а всім потрібна!

По місцю захисту

Леонід Черновецький, міський голова Києва:

— Недобрі люди намагаються зняти мого заступника, вашого майбутнього мера Києва Олеся Довгого, мого хрещеника, дуже доброго, хорошого хлопчика, молоду людину, що вже готова захистити вас.

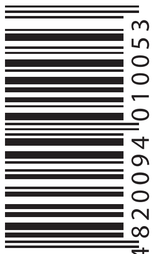
Від чергового:

— Недобрі люди всього-на-всього хочуть скинути з хлопчика штанці й надавати йому по тому місцю, яким він нас захищає.

Мал. Вадима СИМИНОГИ, Олексія КУСТОВСЬКОГО, Миколи КАПУСТИ, Михайла САЧКА.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2009 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 344

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**

для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4 820094 010053